

FACULTAT
D'EDUCACIÓ, TRADUCCIÓ,
ESPORTS I PSICOLOGIA

UVIC | UVIC-UCC

EL CATALÀ UNA LLENGUA VIVA.

Com fer que els joves l'estimin i la parlin a les aules

Treball de Final de Màster Universitari en Formació del Professorat d'Educació
Secundària Obligatòria i Batxillerat, Formació Professional i Ensenyaments
d'Idiomes (especialitat Llengua i Literatura Catalana i Castellana)

Judit Gómez Martín

Curs acadèmic 2024-2025

Tutor: Llorenç Comajoan Colomé

Vilanova del Camí, maig 2025

*En agraïment a tothom qui ha fet possible aquest treball,
especialment a l'Institut Pla de les Moreres per la seva col·laboració.*

Resum

Aquest treball final de màster analitza la situació del català entre l'alumnat d'educació secundària en un institut d'alta complexitat sociolingüística, amb l'objectiu de comprendre els factors que condicionen el seu ús i percepció, i identificar estratègies per fomentar-ne un ús més viu, espontani i emocionalment significatiu. Mitjançant una metodologia mixta — qüestionaris a 167 alumnes, observació a l'aula i entrevistes semiestructurades—, s'ha constatat que el català és percebut principalment com una llengua escolar, mentre que el castellà domina en els espais informals i de socialització juvenil. Els resultats mostren una clara dissociació entre competència i ús: tot i valorar el català, molts joves expressen incomoditat o vergonya a l'hora de parlar-lo en contextos socials, fet que reforça el castellà com a llengua de cohesió i identitat compartida. El treball posa de manifest el pes de l'entorn familiar, l'absència de referents digitals i culturals en català, i la incoherència docent com a obstacles recurrents. No obstant això, l'estudi també recull propostes dels alumnes per revertir aquesta situació, com ara activitats participatives, espais d'ús lliure del català i més continguts juvenils en aquesta llengua. Les conclusions apunten a la necessitat d'un canvi de paradigma: per tal que el català pugui ser sentit com a propi, cal una acció educativa integral que connecti llengua, emoció, identitat i realitat juvenil.

Paraules clau: català, joves, educació secundària, sociolingüística, llengua i identitat, estratègies educatives.

This master's final project analyzes the situation of the Catalan language among secondary education students in a school with high sociolinguistic complexity, with the aim of understanding the factors that influence its use and perception, and identifying strategies to promote a more lively, spontaneous, and emotionally meaningful use of the language. Using a mixed methodology — questionnaires answered by 167 students, classroom observation, and semi-structured interviews — it was found that Catalan is mainly perceived as a school language, while Spanish dominates informal settings and youth socialization. The results show a clear dissociation between competence and use: although students value Catalan, many express discomfort or embarrassment when speaking it in social contexts, which reinforces Spanish as the language of cohesion and shared identity. The study highlights the weight of the family environment, the absence of digital and cultural references in Catalan, and inconsistency among teachers as recurring obstacles. However, the research also gathers student proposals to reverse this situation, such as participatory activities, free-use Catalan spaces, and more youth content in the language. The conclusions point to the need for a

paradigm shift: for Catalan to be truly felt as one's own language, a comprehensive educational approach is needed — one that connects language, emotion, identity, and youth reality.

Keywords: Catalan, youth, secondary education, sociolinguistics, language and identity, educational strategies.

Índex

Resum	2
Índex.....	3
1. Introducció	5
2. Fonamentació teòrica.....	6
3. Metodologia de la recerca	8
3.1. Metodologia.....	8
3.2. Participants	9
3.3. Eines de recollida de dades.....	10
3.4. Procés de recollida de dades	13
3.5. Anàlisi de dades	14
4. Resultats de l'estudi	16
4.1. Resultats de les enquestes	16
4.2. Resultats de l'observació a l'aula	19
4.3. Resultats de les entrevistes.....	22
5. Discussió dels resultats.....	27
6. Conclusions	30
7. Bibliografia	31
ANNEX	33
ANNEX 1: EL QÜESTIONARI	33
ANNEX 2: LA GRAELLA D'OBSERVACIÓ	54
ANNEX 3: L'ENTREVISTA.....	55

1. Introducció

El català, tot i ser la llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya, està perdent presència en la comunicació quotidiana dels joves. Diversos estudis indiquen una disminució del seu ús en les interaccions orals a les aules, especialment en contextos urbans i multiculturals (Vila, Massaguer i Flors-Mars, 2023). En molts centres educatius, el castellà s'ha consolidat com la llengua de comunicació informal entre els alumnes, fins i tot en espais acadèmics on el català hauria de ser predominant. Aquesta situació posa en risc la vitalitat del català com a llengua d'ús quotidià i pot comprometre la seva transmissió intergeneracional, així com les connexions afectives i culturals que els estudiants poden desenvolupar amb la llengua.

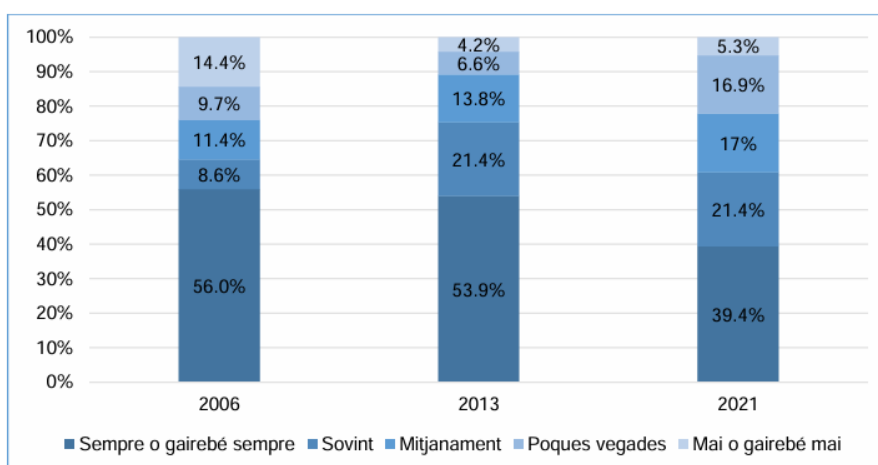
En aquest context, aquest estudi parteix de l'experiència viscuda durant la meva pràctica a l'Aula d'Accollida del centre, on alguns estudiants nous van expressar dubtes sobre la necessitat d'aprendre català, qüestionant-se: "Per què hauria d'aprendre català si no el puc fer servir fora de l'aula?" Aquesta actitud no es limita als alumnes nous, sinó que també es manifesta entre aquells que han cursat tota la seva escolarització en català, però continuen utilitzant el castellà com a llengua principal en la seva vida social. Davant d'aquesta realitat, esdevé fonamental investigar quins factors influeixen en la percepció i l'ús del català entre els joves i com es poden desenvolupar estratègies per fomentar-ne un ús més espontani a les aules.

Aquest treball té com a objectiu principal analitzar la realitat sociolingüística a les aules de secundària d'un institut per comprendre millor les dinàmiques lingüístiques entre els estudiants. Per fer-ho, es va adoptar una metodologia mixta que combina tècniques quantitatives i qualitatives. D'una banda, es van recollir dades mitjançant enquestes als estudiants, per obtenir una visió general sobre la seva percepció i ús del català. De l'altra, es van realitzar entrevistes grupals per aprofundir en els motius i les emocions associades a la seva pràctica lingüística. També es van dur a terme observacions en diferents situacions comunicatives a l'aula per identificar patrons d'ús lingüístic en diversos contextos acadèmics i socials.

A través de l'anàlisi d'aquestes dades, aquest estudi no només pretén descriure els factors que influeixen en l'ús del català, sinó també plantejar possibles estratègies per reforçar-ne la presència i el prestigi entre els joves. D'aquesta manera, aquest treball busca contribuir a una millor comprensió del fenomen i al debat sobre com aconseguir que el català sigui percebut com una llengua útil, viva i rellevant en la quotidianitat dels estudiants.

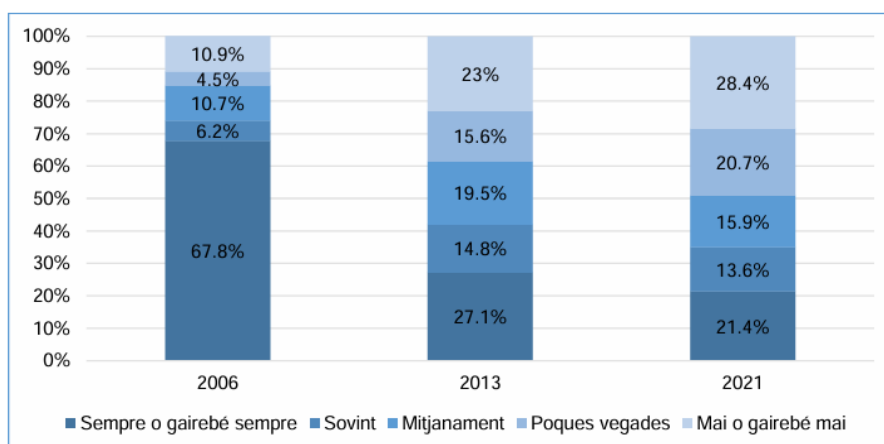
2. Fonamentació teòrica

Segons el Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu (2021), l'ús del català per part de l'alumnat dins l'escola ha experimentat un retrocés notable durant els darrers anys. L'informe mostra que el percentatge d'alumnes que utilitzen habitualment el català amb el professorat ha disminuït, passant del 56% el 2006 i 2013 al 39,4% el 2021.

Gràfic 1. "Fins a quin punt s'utilitza el català al teu entorn, quan parles amb el professorat dins la classe?"
Font: Estudi sociodemogràfic i lingüístic de l'alumnat de 4t d'ESO a Catalunya 2006-2013-2021.

Pel que fa al treball en grup, només el 21,4% indica fer-lo "sempre o gairebé sempre" en català, mentre que un més destacat 28,4% assegura que no l'utilitza "mai o gairebé mai" en aquest context. Si es consideren també les categories "poques vegades" i "mitjanament", el percentatge d'alumnes que no fan ús del català amb normalitat en activitats cooperatives dins de l'aula arriba al 65%. Aquestes xifres mostren un descens sostingut en la presència del català en els espais de comunicació informal dins de l'escola.

Gràfic 2. "Fins a quin punt s'utilitza el català al teu entorn quan fas activitats en grup amb altres companys dins la classe?"
Font: Estudi sociodemogràfic i lingüístic de l'alumnat de 4t d'ESO a Catalunya 2006-2013-2021.

Aquesta evolució s'emmarca en un context sociolingüístic on, malgrat el coneixement generalitzat de la llengua, el seu ús social és limitat. Segons l'Enquesta d'Usos Lingüístics de la Població (EULP) 2023, tot i que el 97% de la població entén el català, l'ús habitual ha caigut fins al 32,6%. Entre la població jove, especialment aquella amb orígens familiars diversos, el castellà és la llengua predominant en les interaccions socials, consolidant així la distància entre el català com a llengua acadèmica i el seu ús en la vida quotidiana. Tot i aquesta disminució relativa, l'EULP també indica un augment absolut del nombre de parlants habituals de català (117.000 més), degut principalment al creixement demogràfic i no a un increment de l'ús per part dels joves.

Diversos estudis han intentat comprendre les causes d'aquesta tendència. Bastardas (2012) assenyala que molts joves perceben el català com una llengua vinculada principalment a l'àmbit educatiu i a contextos formals. Aquesta percepció es confirma a partir de l'observació en diversos centres, on el castellà domina en les converses informals entre estudiants. En aquest sentit, Vila, Massaguer i Flors-Mas (2023) remarquen que el català es veu sovint com una llengua menys "espontània" o "natural" per a les relacions socials, en contrast amb el castellà, que actua com a llengua franca i d'identificació compartida entre alumnes de diferents procedències.

També s'ha destacat el paper de l'entorn familiar. Els alumnes provinents de famílies catalanoparlants tendeixen a mantenir l'ús del català, però aquells que pertanyen a contextos lingüístics mixtos o castellanoparlants prioritzen sovint el castellà en les seves relacions socials, contribuint així a una dinàmica de substitució lingüística progressiva dins i fora de l'escola (Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, 2021).

El consum cultural i digital també influeix de manera decisiva. González et al. (2014) ja advertien que el consum de continguts digitals en castellà i anglès redueix la presència del català en els espais de lleure dels joves, i Verd et al. (2023) confirmen que la majoria d'adolescents consumeixen entreteniment en llengües que no són el català. Aquesta absència de referents en català en els àmbits culturals més rellevants per als joves en dificulta la incorporació com a llengua d'ús habitual i debilita la seva funció com a vehicle de socialització i expressió identitària. Com apunta Bastardas (2012), una llengua esdevé realment viva quan està present en els espais d'oci i cultura que la joventut considera significatius.

Davant d'aquest escenari, es plantegen estratègies per reforçar l'ús del català en contextos reals i significatius per als joves. El Consell Escolar de Catalunya (2022) proposa aplicar metodologies innovadores que fomentin un ús més funcional de la llengua, com ara activitats

participatives i l'ús de tecnologies digitals adaptades als interessos juvenils. En la mateixa línia, Gual (2022) defensa que, més enllà de la competència lingüística, cal treballar els aspectes emocionals i identitaris associats a la llengua, implicant tant el professorat com referents culturals i digitals que utilitzin el català de forma natural i atractiva.

A partir d'aquesta revisió teòrica, aquest treball es planteja com a objectiu principal respondre a la pregunta de recerca: com es pot fomentar l'ús i l'interès pel català entre els joves en l'àmbit educatiu? Per abordar aquesta qüestió, s'exploraran diversos aspectes: quins elements condicionen la percepció del català entre els joves? Quin paper tenen l'entorn familiar, social i educatiu en les pràctiques lingüístiques dels estudiants? I, finalment, quines estratègies es podrien implementar des de l'educació per fomentar un ús més espontani del català en la vida acadèmica i social dels estudiants?

3. Metodologia de la recerca

3.1. Metodologia

Aquest estudi adopta una metodologia mixta, integrant enfocaments quantitius i qualitatius amb l'objectiu d'obtenir una visió àmplia i aprofundida de l'ús i la percepció del català en l'àmbit educatiu de secundària. Aquesta opció metodològica es fonamenta en l'experiència adquirida durant les pràctiques al centre, on es va constatar que les enquestes ofereixen una panoràmica general sobre els usos lingüístics, mentre que les observacions i entrevistes permeten captar matisos emocionals, actitudinals i socials que donen profunditat als resultats. Tal com assenyalen Blaxter, Hughes i Tight (2008), aquest tipus d'enfocament és especialment adient en el context educatiu, ja que la triangulació de dades incrementa la validesa i la riquesa interpretativa dels resultats.

En primer lloc, es van distribuir qüestionaris a 167 alumnes d'ESO amb l'objectiu de recollir informació sobre la seva percepció del català i el seu ús tant dins com fora de l'aula. Els qüestionaris van combinar preguntes tancades, útils per a l'anàlisi estadística, amb preguntes obertes que permeten explorar aspectes més introspectius i personals respecte a l'actitud vers la llengua.

En segon lloc, es van dur a terme observacions a l'aula durant deu classes de Llengua Catalana i Literatura, registrant-se la interacció lingüística entre estudiants i professorat en diversos contextos didàctics. Aquesta tècnica va permetre identificar patrons d'ús lingüístic en situacions espontànies i dirigides, així com diferències segons el grup, el nivell educatiu i la situació comunicativa.

Finalment, es van realitzar tres entrevistes en grup — una metodologia propera als grups de discussió, però amb menys persones — amb una selecció total de vuit alumnes per aprofundir en les seves experiències, actituds i percepcions sobre l'ús del català. Aquesta tècnica qualitativa va aportar informació sobre els factors emocionals i socials que influeixen en l'ús de la llengua, així com sobre les barreres que en poden dificultar una presència més activa.

3.2. Participants

3.2.1. El context del centre

Aquest estudi es va dur a terme a l'Institut Pla de les Moreres, situat a Vilanova del Camí, un municipi de la comarca de l'Anoia, a uns 65 quilòmetres de Barcelona, amb una població d'aproximadament 12.757 habitants (Idescat, 2024). El centre és públic i ofereix estudis d'educació secundària obligatòria (ESO) i batxillerat. És l'únic institut del municipi, fet que implica que escolaritza gairebé la totalitat de l'alumnat de secundària, que prové de tres centres d'educació infantil i primària.

L'Institut Pla de les Moreres està catalogat com a centre d'alta complexitat, a causa del seu elevat grau de diversitat cultural, lingüística i socioeconòmica. El municipi té una forta tradició industrial i una marcada vinculació a la classe treballadora, però ha viscut una transformació important arran de la crisi dels sectors tèxtil i adober i els efectes de la bombolla immobiliària, que han afectat la seva estructura social. El creixement migratori, que el 2023 era del 10,94% (Idescat, 2024), ha contribuït a la configuració d'una població amb perfils molt diversos pel que fa a l'origen i la llengua d'ús habitual.

Només un 68,38% dels habitants del municipi han nascut a Catalunya, mentre que un 20,17% provenen de la resta de l'Estat espanyol i un 12,19% de l'estranger. Aquesta diversitat es reflecteix també en les competències lingüístiques: les dades censals del 2011 mostraven que el 94,23% de la població entenia el català, però només el 67,84% el parlava habitualment i un 51,45% el sabia escriure, unes xifres inferiors a la mitjana comarcal (Idescat, 2024).

Aquest perfil es tradueix en un ús majoritari del castellà en els àmbits familiar i social, especialment entre la població jove, i en una percepció del català sovint associada a contextos formals. En aquest escenari, el centre educatiu esdevé un espai clau per a la promoció del català com a llengua de comunicació quotidiana i com a eina de cohesió social.

L'institut disposa d'un Suport Intensiu per a l'Escolarització Inclusiva (SIEI), que atén l'alumnat amb necessitats educatives especials, com ara estudiants amb TDAH, dificultats d'aprenentatge o altres situacions personals i familiars complexes. Aquesta estructura permet

una atenció més personalitzada i inclusiva, adaptada a les necessitats del conjunt de l'alumnat.

3.2.2. Descripció de la mostra

La recerca va comptar amb la participació de diferents grups d'alumnes a través de tres instruments de recollida de dades: un qüestionari, observació directa a l'aula i entrevistes en grup.

Pel que fa al qüestionari, van participar un total de 167 alumnes d'ESO, una mostra que representa el 32,1% de l'alumnat total d'ESO del centre (521 estudiants). Aquesta mostra es va recollir a través del professorat de secundària del Departament de Català del centre, que va distribuir el qüestionari entre diversos nivells i cursos: el 10,8% dels participants cursaven primer d'ESO, el 30,5% segon, el 28,7% tercer i el 29,9% quart. A més, va participar un alumne de primer de batxillerat. Quant al gènere, el 47,3% dels participants s'identificaven com a nois, el 49,1% com a noies, i el 3,6% com a persones no binàries. La mostra recull doncs una diversitat lingüística i cultural representativa de l'alumnat del centre de secundària.

En la fase d'observació directa, es van analitzar deu grups-classe durant les sessions de matèria de Llengua Catalana i Literatura. Es va observar una hora a cada grup, durant l'hora de la matèria, amb un total de 10 hores observades. En concret, es van observar quatre grups de tercer d'ESO, dos de quart, un de segon i tres de primer d'ESO. Aquesta observació es va dur a terme entre el 10 i el 14 de març de 2025 i va permetre identificar un total de 111 moments comunicatius d'interès per a l'estudi, com interaccions entre alumnes i docents, entre alumnes en grup o en parelles. Les sessions observades, impartides per set docents diferents, van proporcionar una mostra rica de dinàmiques pedagògiques i actituds lingüístiques. L'objectiu era analitzar l'ús del català en un espai on hauria de tenir centralitat, així com detectar patrons d'ús, resistències o actituds favorables envers la llengua.

Finalment, l'estudi va incorporar tres entrevistes en grup amb alumnat seleccionat conjuntament amb el Departament de Llengua Catalana i Literatura. Els grups es van formar tenint en compte la representació de diferents cursos i perfils lingüístics, assessorant-me amb l'equip docent i els seus tutors/es d'aula. En el primer grup hi van participar: un alumne de primer d'ESO amb L1 castellà, una alumna de primer d'ESO amb L1 català i una alumna de quart d'ESO amb L1 castellà. El segon grup estava format per un alumne de segon d'ESO amb L1 castellà, una alumna de tercer amb L1 castellà i una alumna també de tercer d'ESO, que actualment assistia a l'Aula d'Acollida i procedia de Colòmbia, amb L1 castellà. El tercer grup va incloure un alumne de quart d'ESO amb L1 castellà i una alumna de segon d'ESO

amb L1 castellà. Aquesta configuració va permetre contrastar experiències diverses respecte a l'ús del català, tant des de la perspectiva d'alumnes catalanoparlants com castellanoparlants, així com d'estudiants nouvinguts.

3.3. Eines de recollida de dades

3.3.1. Qüestionari

El qüestionari es va dissenyar amb l'objectiu de recopilar informació tant quantitativa com qualitativa sobre l'ús del català i la seva percepció entre els estudiants. Per a les dades quantitatives, es van incloure preguntes tancades que permeten mesurar la freqüència d'ús de la llengua en diferents àmbits, com ara dins l'aula, en activitats extraescolars o en interaccions socials. A més, es van realitzar preguntes de resposta oberta per obtenir informació més detallada sobre les actituds i valoracions personals respecte al català, així com per explorar propostes de millora en el seu ensenyament i ús (Annex 1).

Per a la confecció del qüestionari, es van prendre com a referència enquestes d'estudis previs, com el d'estudis realitzats pel Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu (2021). Preguntes com "Fins a quin punt s'utilitza el català al teu entorn, en aquestes situacions?" o "En quina llengua et comuniqués a les xarxes socials?" van ser adaptades per reflectir la realitat sociocultural dels alumnes del centre d'estudi. Es van incloure preguntes sobre el lloc de naixement dels progenitors o tutors legals, així com les seves pròpies experiències lingüístiques. També es van afegir preguntes sobre els hàbits lingüístics en espais fora de l'aula, com les activitats extraescolars, així com sobre propostes pedagògiques per fomentar l'ús del català entre els joves.

Per garantir la validesa i la fiabilitat de les dades, el qüestionari va ser anònim, i es va insistir als participants que responguessin de manera sincera per obtenir informació representativa i extrapolable. A més, es procurà que fos fàcil d'omplir i de processar, amb una estructura clara i comprensible per als estudiants de secundària.

3.3.2. Graella d'observació a l'aula

La graella d'observació es va dissenyar amb l'objectiu de registrar de manera sistemàtica l'ús del català en diferents situacions d'interacció a l'aula. Aquesta eina va permetre identificar dinàmiques lingüístiques entre alumnes i docents, així com detectar patrons d'ús segons el tipus d'activitat i el context social. La creació d'aquesta eina va implicar una definició clara dels aspectes que es volien observar i mesurar.

En primer lloc, es van diferenciar dos grans apartats principals en la graella. El primer era el tipus d'interacció lingüística observada, i dins aquest apartat, es van establir tres categories: interacció docent-alumne, interacció alumne-docent, interacció entre alumnes en parella i interacció entre alumnes en grup. Això va permetre observar com variava l'ús del català depenent de qui era l'interlocutor i quina era la situació comunicativa.

El segon apartat va ser el caràcter de l'ús de la llengua, diferenciant entre l'ús obligat i natural. Quan l'ús del català era obligat, es van registrar tres tipus d'interaccions: (1) quan el docent demanava explícitament que es parlés en català (per exemple, corregint un alumne o recordant-li que utilitzés la llengua oficial); (2) quan es tractava d'una activitat formal o reglada que requeriria l'ús del català (per exemple, en la correcció d'una activitat escrita); i (3) quan hi havia una situació de pressió externa per parlar en català (com en el cas d'una exposició oral o una interacció formal davant de la classe).

D'altra banda, en el cas de l'ús natural del català, es van identificar tres subcategories: (1) quan el català era la primera elecció lingüística de l'alumne; (2) quan l'alumne participava en converses en català sense necessitat de correccions o recordatoris; i (3) quan l'ús del català es mantenia tant en activitats formals com informals (per exemple, utilitzant el català en una activitat acadèmica i també en interaccions informals amb companys).

Aquesta metodologia no només permetia registrar cada moment comunicatiu sinó també observar el com i el per què de l'ús del català, més enllà de si l'alumne deia o no alguna cosa. Així, es va seguir el comportament dels alumnes durant les sessions i es van identificar moments clau que podrien influir en l'ús del català, com les interaccions espontànies o les correccions del docent. Aproximadament, es van observar uns 10-12 moments per cada sessió, centrant més l'atenció en el comportament comunicatiu dels alumnes que no pas en les intervencions del docent. Aquesta observació va ser especialment útil per identificar situacions en què el català es mantenia de manera natural i altres en què la seva utilització era més forçada o regulada.

3.3.3. Entrevistes

Les entrevistes en grup van estar concebudes per obtenir informació qualitativa més profunda sobre la percepció i l'ús del català per part dels alumnes. Aquestes entrevistes van ser semiestructurades, seguint el guió creat a partir del qüestionari, però amb la flexibilitat de permetre una conversa més espontània i oberta, facilitant que els participants compartissin les seves experiències i reflexions sobre el tema (Annex 3).

L'objectiu d'aquest tipus d'entrevista va ser crear un espai on els alumnes poguessin expressar les seves opinions lliurement, sense les limitacions que poden imposar les preguntes tancades d'un qüestionari. Les preguntes van tractar sobre aspectes com l'ús del català a l'aula, la seva percepció de la llengua fora de l'escola, les dificultats que perceben en l'ús de la llengua, així com les seves propostes per millorar l'ensenyament i l'ús del català.

Les entrevistes es van realitzar en format de grup, amb entre dos i tres alumnes per grup. Aquest format va permetre generar un debat dinàmic i compartir diferents punts de vista. Abans de les entrevistes, es va parlar amb els professors per informar-los del procés i obtenir el seu consentiment, així com omplir els fulls de participació i els drets d'imatge i de so. Les entrevistes van ser gravades amb càmera de vídeo per a analitzar a posteriori tota la informació recollida.

3.4. Procés de recollida de dades

El procés de recollida de dades d'aquest estudi es va desenvolupar seguint criteris d'organització, ètica i respecte per l'entorn educatiu, garantint en tot moment el consentiment del centre, del professorat i de l'alumnat implicat.

3.4.1. Qüestionari

El qüestionari es va administrar a un conjunt ampli d'alumnes, amb l'objectiu d'obtenir dades representatives sobre els seus hàbits i percepcions lingüístiques. Es va passar a aproximadament dos grups per nivell, amb una participació total de 167 alumnes.

En alguns casos, l'enquesta es va passar presencialment a les aules, amb una explicació prèvia sobre la seva finalitat i amb espai per resoldre dubtes. En altres, es va administrar durant l'hora de tutoria, amb la col·laboració del professorat. Prèviament, es va informar l'equip directiu i l'equip de coordinació pedagògica sobre el contingut d'aquest treball, la metodologia emprada i l'objectiu d'aquesta eina de recollida de dades.

La durada estimada de l'enquesta era d'entre 5 i 10 minuts. Per garantir la fiabilitat i la validesa dels resultats, les respostes es van recollir de manera anònima i es va insistir en la importància de respondre amb sinceritat i llibertat.

3.4.2. Observació a l'aula

Les observacions es van planificar conjuntament amb la tutora de pràctiques i el professorat col·laborador, d'acord amb l'horari dels grups classe i el meu horari de pràctiques al centre.

Es van observar un total de deu sessions de Llengua Catalana i Literatura, distribuïdes entre tres grups de primer d'ESO, un de segon, quatre de tercer i dos de quart. Les sessions van ser impartides per set docents diferents, fet que va permetre captar una diversitat de metodologies d'ensenyament i maneres d'interacció amb l'alumnat.

Les observacions es van dur a terme exclusivament en l'àrea de Llengua Catalana i Literatura. Sempre que era possible, em situava en un punt de l'aula que em permetés tenir una visió global de la classe (habitualment al darrere), tot i que, en algunes ocasions, em desplaçava discretament per captar millor les interaccions entre l'alumnat. Per tal de no alterar la dinàmica habitual de la classe, no es va informar específicament l'alumnat sobre els aspectes que s'estaven observant; simplement se'ls deia que es tractava d'una observació general de la classe. Això va afavorir l'obtenció de dades naturals i espontànies.

Per registrar les dades, es va utilitzar la graella d'observació dissenyada expressament per aquest estudi, en la qual s'anotaven les interaccions lingüístiques entre alumnat i professorat, així com entre iguals, tenint en compte si l'ús del català es produïa de manera espontània o per petició de la situació.

3.4.3. Entrevistes

Les entrevistes en grup van constituir la darrera fase de la recollida de dades i tenien com a objectiu aprofundir en alguns dels resultats obtinguts a partir de les observacions i les enquestes. Abans de la seva realització, es va obtenir el consentiment informat de l'alumnat participant, així com l'autorització per a l'ús d'imatge i so, atès que les entrevistes van ser enregistrades en vídeo per tal de facilitar-ne l'anàlisi posterior.

Les entrevistes es van dur a terme a la biblioteca del centre, un espai tranquil i reservat per a aquesta activitat, durant l'horari lectiu. Els tutors dels grups van ser prèviament informats i van autoritzar la participació dels seus alumnes. Cada entrevista tenia una durada aproximada de 20-25 minuts, amb un total d'una hora entre tots els grups. Les converses es van desenvolupar de manera fluida i espontània, i, malgrat seguir una guia prèvia de preguntes (Annex 3), es va afavorir la flexibilitat i l'escolta activa per adaptar el discurs a les aportacions dels alumnes.

3.5. Anàlisi de dades

L'anàlisi de les dades recollides en aquest estudi es van dur a terme combinant metodologies quantitatives i qualitatives, amb l'objectiu de garantir una visió àmplia, rigorosa i aprofundida del fenomen observat. Cada tècnica emprada en la recollida de dades (qüestionari,

observació i entrevista) es va analitzar amb criteris propis, d'acord amb la naturalesa de la informació obtinguda.

3.5.1. Anàlisi del qüestionari

Les dades recollides a través del qüestionari es van introduir en un full de càlcul, on es va fer un primer tractament quantitatiu. Les respostes tancades van ser transformades en percentatges per facilitar-ne la interpretació i es van representar gràficament per millorar-ne la visualització.

Pel que fa a les respostes obertes, es van recollir íntegrament i se'n va fer una selecció basada en criteris de rellevància i funcionalitat. En preguntes com "Què proposaries per parlar més en català?", es van analitzar les respostes identificant temes recurrents i agrupant-los en funció del contingut. Aquest procediment qualitatiu va permetre identificar propostes i actituds representatives dels alumnes envers l'ús del català dins i fora de l'aula.

3.5.2. Anàlisi de les observacions

En primer lloc, totes les dades recollides a través de la graella d'observació a l'aula van ser abocades a una taula per tal d'obtenir una visió general i estructurada de les interaccions registrades. Aquest pas va permetre quantificar amb precisió el nombre total d'interaccions i classificar-les segons diferents variables: el tipus d'interacció (alumne-docent, entre iguals en parella o en grup), el caràcter de la intervenció (espontània o obligada), el subtipus d'intervenció, i la llengua emprada.

A partir d'aquestes dades, es van calcular percentatges que van permetre analitzar la distribució de les interaccions segons aquestes categories, així com identificar patrons d'ús lingüístic. També es va fer una comparativa per cursos per observar possibles diferències en el comportament lingüístic dels alumnes segons el nivell educatiu. A més, es va registrar el nombre de recordatoris fets pel professorat sobre la necessitat de parlar en català, per tal d'obtenir una dada complementària d'interès.

Finalment, es va completar aquesta anàlisi quantitativa amb una revisió qualitativa de les anotacions realitzades durant les observacions. Aquestes observacions van permetre identificar matisos en la manera com es produïen les interaccions, ajudant a interpretar els percentatges obtinguts des d'un punt de vista més contextualitzat.

3.5.3. Anàlisi de les entrevistes

Les entrevistes, realitzades en format vídeo, van ser agrupades sense una selecció prèvia de fragments. Un cop completat aquest procés, es va extreure l'àudio dels enregistraments i es va procedir a la seva transcripció mitjançant l'eina virtual Vidnoz. Aquesta transcripció automàtica va permetre obtenir el text íntegre de totes les intervencions dels participants.

Posteriorment, es va dur a terme un procés de lectura i revisió detallada de les transcripcions, en el qual es van organitzar les respostes segons blocs temàtics vinculats als objectius de la recerca. Aquesta classificació va facilitar la identificació de les aportacions més rellevants, tant des del punt de vista de les percepcions dels alumnes sobre l'ús del català, com pel que fa a les actituds lingüístiques i les propostes de millora dins l'àmbit educatiu i social. D'aquesta manera, es va poder seleccionar i destacar aquell contingut que resultava més pertinent i enriquidor per als fins del present estudi. Per indicar el nom dels alumnes per citar les seves respostes, es va emprar la següent codificació: E1, E2 o E3 per indicar el grup de l'entrevista; i "_1, _2 o _3" per indicar l'alumne. Així doncs, els alumnes es van identificar amb els codis: E1_1, E1_2, E1_3, E2_1, E2_2, E2_3, E3_1 i E3_2.

4. Resultats de l'estudi

4.1. Resultats de les enquestes

4.1.1. Procedència de l'alumnat i de les famílies

El 95% dels 167 alumnes enquestats van néixer a Catalunya, mentre que el 5% restant provenen d'altres països com Colòmbia, el Marroc, Mèxic, Veneçuela i la Xina. Pel que fa als progenitors o tutors/es legals dels alumnes, el 60% van néixer a Catalunya i el 40% a altres llocs, principalment Andalusia o països com el Marroc, Colòmbia, la Xina, Veneçuela i la República Dominicana.

Quant a la llengua materna, el 71,9% (120 alumnes) dels enquestats tenen el castellà com a primera llengua, el 17,4% (29 alumnes) el català i el 10,7% (18 alumnes) restant altres llengües com l'àrab, el xinès o l'italià.

4.1.2. Ús del català en l'àmbit social i escolar

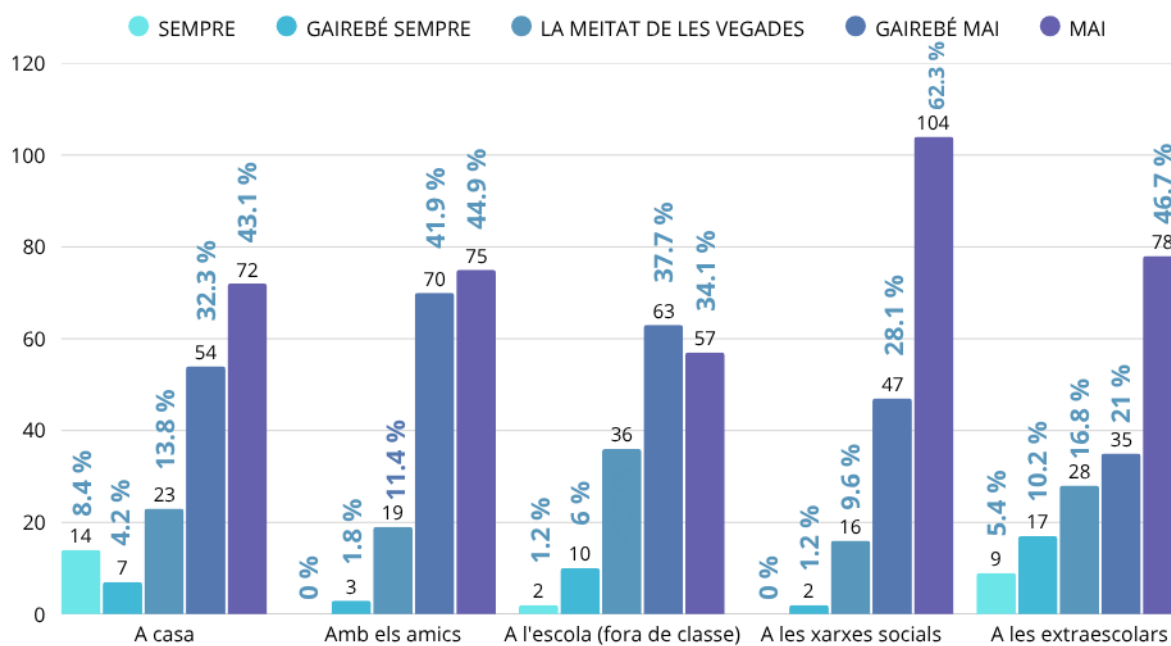
L'ús del català en diferents àmbits socials resulta limitat. A casa, el 39% dels alumnes afirmen utilitzar el català "gairebé mai", mentre que el 25% l'usen "la meitat de les vegades". Aquesta tendència es repeteix en les interaccions amb els amics, en què el 53% declaren parlar "gairebé mai" en català i el 30% "la meitat de les vegades". En l'àmbit escolar, fora de l'aula,

el 53% dels alumnes utilitzen "gairebé mai" el català. (Taula 1) (Gràfic 1)

Taula 1: Frequència de l'ús del català per àmbits

FREQÜÈNCIA D'ÚS	SEMPRE	GAIREBÉ SEMPRE	LA MEITAT DE LES VEGADES	GAIREBÉ MAI	MAI
A CASA	14 (8.4%)	7 (4.2%)	23 (13.8%)	54 (32.3%)	72 (43.1%)
AMB ELS AMICS	0 (0%)	3 (1.8%)	19 (11.4%)	70 (41.9%)	75 (44.9%)
A L'ESCOLA (fora de classe)	2 (1.2%)	10 (6%)	36 (21.6%)	63 (37.7%)	57 (34.1%)
A LES XARXES SOCIALS	0 (0%)	2 (1.2%)	16 (9.6%)	47 (28.1%)	104 (62.3%)
A LES EXTRAESCOLARS	9 (5.4%)	17 (10.2%)	28 (16.8%)	35 (21%)	78 (46.7%)

Gràfic 1: Frequència de l'ús del català per àmbits

4.1.3. Respostes lingüístiques i pressió social

Quan algú els parla en català, el 72% dels enquestats responen "gairebé sempre" o "sempre" en aquesta llengua. En canvi, si els parlen en castellà, el 90% responen "sempre" en castellà. Pel que fa al canvi de llengua per pressió social, el 35% dels alumnes reconeixen haver-ho fet "alguna vegada", mentre que el 58% afirmen que "gairebé mai" o "mai" els ha passat. Les principals raons per utilitzar més una llengua que una altra són la comoditat, l'entorn familiar i la facilitat per expressar-se en castellà.

4.1.4. Valoració del català: emoció, identitat i dificultats

Segons els resultats de l'enquesta, el 42% de l'alumnat afirma que li agrada el català, mentre que el 23,4% expressa que no li agrada, i un 34,7% es mostra indiferent.

Entre les persones que diuen que els agrada el català, els motius més freqüents de les seves respostes són la percepció que és una llengua bonica: "Es una llengua que m'estimo molt i em sembla molt bonica"; agradable de parlar i amb un accent que els resulta atractiu: "M'agrada perquè el seu accent es molt bonic". També es destaca el fet que és la seva llengua materna o que l'associen al territori on viuen, considerant-la com una part important de la seva identitat cultural. Alguns enquestats expressen que els agrada perquè és una llengua pròpia que no totes les comunitats tenen: "M'agrada perquè es una llengua pròpia del lloc on he viscut tota la meua vida"; i d'altres apunten que volen que no es perdi o que és una llengua que val la pena preservar: "M'entença perquè es una llengua preciosa amb un vocabulari molt ric i em sembla molt trist que s'estigui perdent". Altres motius inclouen el plaer d'aprendre o parlar més d'una llengua, així com el fet que consideren que el català té un vocabulari ric i un so agradable.

Pel que fa als enquestats que afirmen que no els agrada el català o els és indiferent, els motius més habituals són la dificultat per parlar-lo, escriure'l o pronunciar-lo correctament: "La ortografia es més complicada que el castella, no m'agrada en si, les paraules, l'entonació, gairebé no m'agrada res de la llengua catalana"; o bé perquè no el fan servir habitualment fora de l'àmbit escolar: "no m'agrada tener que aprendre tantes coses si no el parlar gairebé mai". Diverses persones indiquen que prefereixen parlar castellà perquè és la seva llengua materna i els resulta més còmoda i natural: "Perquè no és la meua llengua materna". També s'han recollit respostes que reflecteixen indiferència o desconexió emocional, amb comentaris com "em dona igual" o "ni m'agrada ni no m'agrada". Finalment, també apareixen algunes respostes que mencionen experiències negatives o imposicions escolars, així com motius ideològics o polítics que influeixen en la seva percepció negativa de la llengua: "Per

raons polítiques no m'agrada tant el català, i perquè de petita a l'escola sempre m'han obligat a parlar català, quan jo volia parlar castellà”.

4.1.5. Comoditat i discriminació

Quant a la comoditat en parlar català en públic, el 60% dels alumnes afirmen sentir-se còmodes, encara que alguns expressen certa inseguretat. Alguns enquestats han viscut situacions incòmodes com no saber com dir una paraula o sentir-se jutjats per no parlar-lo bé. Quant a la discriminació lingüística, el 80% dels participants no han sentit que els discriminin per parlar en català, mentre que un 20% sí que han experimentat discriminació per no parlar-lo.

4.1.6. Activitats extraescolars i ús del català fora de classe

El 80% dels enquestats participen en activitats extraescolars, i d'aquests, un 52% ho imparteix en castellà o en una combinació de català i castellà. Un 57% dels alumnes es mostren indiferents quant a augmentar l'oferta d'activitats en català, només un 15% hi estaria a favor. En les interaccions entre companys d'escola sense la presència de professors, el 70% dels alumnes utilitzen principalment el castellà.

4.1.7. Propostes per promoure el català entre joves

A la pregunta “Si poguessis proposar una acció per promoure el català entre els joves, quina seria?”, les respostes recollides mostren una gran diversitat d'opinions i suggeriments.

Una part important de les persones enquestades (aproximadament el 34,1%) afirma no tenir una proposta concreta o no saber què fer per fomentar l'ús del català. Malgrat això, entre les respostes amb idees específiques, es poden identificar diverses línies d'acció per fomentar l'ús del català entre els joves. Aquestes línies mostren una diversitat de mirades: des d'enfocaments pedagògics fins a propostes més lúdiques i socials.

Una primera línia proposa fomentar l'ús oral i pràctic del català dins l'aula. Els alumnes suggereixen activitats que impliquin parlar més en català i donar més protagonisme a l'expressió oral, no només a l'escriptura. Consideren que així s'afavoreix la integració real de la llengua. Un alumne ho expressa clarament: “Definitivament i sense cap tipus de dubte, fer classes parlant en veu alta en català, això seria sense dubte la millor forma de normalitzar i integrar el català, ja que fent-ho per escrit no integres del tot l'idioma.”

Una segona línia planteja la incorporació de jocs i activitats lúdiques en català, tant dins l'horari lectiu com fora. L'alumnat proposa fer servir el català en concursos, dinàmiques interactives o activitats creatives. Això inclou propostes com kahoots, jocs de taula, "memes" o activitats de grup. Un exemple n'és: "Podrien fer per exemple jocs en català o fomentar-ho més amb ajuda de medis de comunicació o xarxes socials."

Una tercera línia apunta cap a la normalització i ús quotidià del català més enllà de l'escola, especialment en les relacions socials i familiars. Algunes respostes proposen parlar-lo més sovint amb amics o a casa, i fer esforços per acostumar-se a usar-lo en la vida diària. Per exemple: "Parlar amb els companys o familiars en català, veure vídeos a internet en català..." o "Parlar més català amb els amics."

En una quarta línia, els estudiants plantegen accions per fer el català més visible i atractiu en entorns culturals i digitals. Això inclou més presència a xarxes socials, música, pel·lícules i videojocs. Aquesta visibilitat es veu com una manera de connectar la llengua amb els interessos reals dels joves. Una proposta ho resumeix així: "Que el Català sigui més visible a les xarxes. La segona llengua més parlada és el castellà, és normal que les persones utilitzin el castellà a les xarxes."

Finalment, una cinquena línia fa referència a fer obligatori l'ús del català en determinats contextos, crear incentius o premiar-ne l'ús. Es proposen accions com sumar o restar punts, obligar a respondre en català, o fer més estricta la seva utilització a l'aula. D'altra banda, hi ha també qui qüestiona aquest enfocament i considera que caldria deixar més llibertat perquè l'interès neixi de forma més natural. Així ho expressen dues veus oposades dins d'aquesta línia: "Doncs parlar si o si en català a classe i qui no el parli s'en va expulsat" i "No fer-ho tant forçat i que hi hagi més llibertat."

4.1.8. Contingut digital i percepció del futur del català

Pel que fa al contingut digital, el 40% dels enquestats consideren que no hi ha prou oferta en català a les xarxes socials, i la meitat d'ells asseguren que en consumirien més si n'hi hagués més disponible. Els tipus de contingut més reclamats són els vídeos explicatius, els continguts d'humor, les sèries i els esports.

Quant a la percepció sobre el futur del català, el 67% dels alumnes creuen que continuarà sent una llengua d'ús habitual a Catalunya, encara que alguns expressen certs dubtes sobre la seva vitalitat a llarg termini. Finalment, també el 50% dels enquestats mostren interès a aprendre o millorar el seu nivell de català.

4.2. Resultats de l'observació a l'aula

Aquest estudi recull un total de 111 interaccions observades en aules de secundària, de 1r a 4t d'ESO, amb l'objectiu de descriure els patrons d'ús del català i el castellà en diferents contextos educatius recollint informació sobre la freqüència i tipus d'interaccions lingüístiques entre els alumnes i el professorat.

4.2.1. Distribució per cursos i llengües

Pel que fa a la distribució per cursos i llengües, el català apareix en 62 interaccions, que representen un 55,9% del total, mentre que el castellà en 48 casos, és a dir, un 43,2%. Aquesta distribució varia segons el curs observat. En 1r d'ESO, amb un total de 35 registres, el català s'utilitza en 15 interaccions, mentre que el castellà predomina amb 20 interaccions. A 2n d'ESO, amb 12 registres, el català apareix en 7 casos, el castellà en 4 i l'àrab en 1. A 3r d'ESO, amb 44 registres, el català predomina en 28 interaccions i el castellà en 16. Finalment, a 4t d'ESO, de les 20 interaccions observades, el català es fa servir en 12 casos i el castellà en 8. (Taula 2)

Taula 2: Distribució per cursos i llengües

CURS	CATALÀ	CASTELLÀ	ÀRAB	TOTAL REGISTRES
1r ESO	15 (13.5%)	20 (18%)	0 (0%)	35 (31.5%)
2n ESO	7 (6.3%)	4 (3.6%)	1 (0.9%)	12 (10.8%)
3r ESO	28 (25.2%)	16 (14.4%)	0 (0%)	44 (39.6%)
4t ESO	12 (10%)	8 (7.2%)	0 (0%)	20 (18%)
TOTAL	62 (55.9%)	48 (43.2%)	1 (0.9%)	111 (100%)

4.2.2. Tipus d'interacció i elecció lingüística

En les interaccions entre alumnat i docents, que sumen 75 registres d'alumne a professor, el català s'utilitza sobretot en contextos formals, com correccions, lectures o repassos generals, amb un 73,4% de presència. Tanmateix, en situacions més informals, com preguntes sobre

dates o materials, el castellà és la llengua més emprada. Per exemple: “[Nom de la professora] me das una hoja siusplau?”, “[Nom de la professora] jo no hi era, voy a hacer fotocopias?” o referint-se als deures fets “yo tampoco lo tengo”.

Els docents tendeixen a corregir l'ús del castellà a través d'estratègies com repetir paraules en català, per exemple:

Alumne: M'ha dit un chiste...

Professora: Un acudit.

O fer ús del “com?” per fer veure a l'alumne que ha de canviar de llengua, o inclús demanar explícitament que l'alumnat canviï el registre lingüístic.

Pel que fa a les interaccions entre alumnes, que sumen 36 registres, el castellà és gairebé exclusiu. Aquest predomini es manté tant en treballs en grup com en converses informals. Només en set ocasions es va observar l'ús del català entre alumnes, i sempre, exceptuant un cas puntual, sota pressió externa com ara assaigs orals o moments de correcció lingüística. (Taula 3)

Taula 3: Tipus d'interacció i elecció lingüística

	CATALÀ	CASTELLÀ	ÀRAB	TOTAL REGISTRES
INTERACCIÓ ALUMNE - DOCENT	55 (73.4%)	19 (25.4%)	1 (1.4%)	75 (67.6%)
INTERACCIÓ ENTRE ALUMNES (PARELLES)	1 (5.9%)	16 (94.1%)	0 (0%)	17 (15.3%)
INTERACCIÓ ENTRE ALUMNES (EN GRUP)	6 (31.6%)	13 (68.4%)	0 (0%)	19 (17.1%)
				111 (100%)

4.2.3. Caràcter de l'ús: natural o obligat

Respecte al caràcter de l'ús, les dades es poden agrupar segons si es tracta d'un ús natural o d'un ús obligat o reglat. L'ús obligat fa referència a aquelles situacions en què els docents o el context educatiu estableixen de manera explícita la necessitat d'utilitzar el català. Això inclou: situacions formals o reglades, com ara activitats acadèmiques (correccions, repassos, treballs escrits) que requereixen l'ús del català; demanda explícita del docent, quan el

professor recorda o requereix que els alumnes usin el català, com per exemple, en correccions o quan es demana que parlin en català durant una classe; o pressió externa per parlar en català, com pot ser una exposició oral o una interacció formal davant la classe, on l'alumnat no té més opció que usar català.

En els 36 registres considerats com a usos obligats o reglats, el català predomina clarament en 35 dels registres, especialment vinculat a activitats acadèmiques. En el registre restant, es va observar una certa resistència de l'alumne a canviar al català, tot i les correccions per part del professorat. D'aquests registres, el 46% es van donar en activitats formals (correcció d'activitats oralment), el 36% amb recordatori del docent (amb correcció del docent o recordatori de parlar en català) i el 17% amb pressió externa (per exemple una activitat oral avaluable).

L'ús natural, en canvi, fa referència a les situacions en què els alumnes utilitzen el català de manera espontània, sense necessitat de pressió externa ni demandes explícites per part del docent. En aquestes interaccions, el català és la llengua d'elecció per part dels alumnes en funció del seu domini i de les circumstàncies del moment, incloent-hi tant converses informals com activitats acadèmiques en què el català no és imposat formalment.

En els 75 registres considerats com a ús natural, el castellà representa el 63%, predominant sobretot en les interaccions entre alumnes o en comentaris informals, com ara dos alumnes preguntant-se dubtes d'un exercici o preparant una activitat grupal. L'ús espontani del català es limita a alumnes catalanoparlants o en contextos de repàs col·lectiu sense tractar-se d'una correcció més formal d'uns exercicis de deures, per exemple. Així doncs, 47 interaccions van ser en castellà, 1 en àrab i 27 en català.

4.2.4. Fenòmens lingüístics observats

Pel que fa als fenòmens lingüístics observats, es van detectar interferències com la inserció de paraules en castellà dins frases en català, com ara "el ninot este", o traduccions automàtiques al castellà quan es demana el significat d'un terme. També es van observar casos de resistència al canvi lingüístic, amb alumnes que continuaven responent en castellà tot i les intervencions dels docents. Inclús en una de les observacions, un alumne va dir literalment a la docent que no volia parlar en català. Així mateix, es va constatar l'ús del castellà com a llengua d'afectivitat o de complicitat entre companys, amb exemples com fer burla utilitzant el català. En un cas concret, un alumne, després que la docent avisés en veu alta la necessitat de parlar en català durant l'hora de classe, va dirigir-se al seu company parlant en català, però amb un to més aviat despectiu: "Em deixes veure això...?"

4.2.5. Estratègies docents

Durant l'observació es van comptabilitzar un total de 28 recordatoris per part del professorat per parlar en català fent ús de diverses tècniques. Una d'elles és la correcció implícita, consistent a repetir la paraula errònia en català, com per exemple "un acudit" en lloc de "un chiste". També s'utilitza la correcció explícita, amb demandes directes com ara "Parla en català". Finalment, es recorre a formes de pressió indirecta, com fingir que no s'ha entès el missatge dient "Com?", amb l'objectiu de forçar l'alumnat a repetir la frase en català.

4.3. Resultats de les entrevistes

4.3.1. Ús del català en diferents contextos

Els alumnes entrevistats mostren una variabilitat significativa pel que fa a l'ús del català segons el context. En l'àmbit familiar, s'observa que la llengua utilitzada a casa condiciona clarament la pràctica lingüística dels estudiants. L'alumne E1_3 comenta:

Jo a casa meva sí que parlo català, perquè els meus pares, tota la meua família parla en català, però aquí a l'institut no parlo tant el català.

En canvi, E1_1 afirma:

Jo no parlo català, perquè els meus pares parlen castellà, així que jo tampoc parlo català. Però si he de parlar català, jo parlo català.

Pel que fa a l'àmbit escolar, la majoria dels estudiants declaren parlar català a classe, especialment quan s'hi dirigeixen els docents. Malgrat això, l'ús no sempre es fa de manera espontània ni còmoda. L'alumne E1_3 explica: "Sí que m'agradaria parlar català amb els meus amics, però em fa com vergonya, no sé". Aquest sentiment d'incomoditat es repeteix en altres testimonis, especialment en relació amb l'ús social del català fora de l'aula.

En entorns informals com el pati, les activitats extraescolars o les interaccions entre amics, es constata una clara predominança del castellà. E1_1 indica:

Jo incomoda em sento, doncs, amb els amics perquè, bé, cap amic que tinc parla català. Tots parlen castellà, doncs seria com incòmode que jo parlés català en un entorn que es parla castellà.

Així i tot, alguns alumnes mostren intencions de canviar aquesta dinàmica, com E1_3, que assenyala:

Alguns dies he intentat parlar català amb uns dels meus amics o amigues, que parléssim castellà, i de vegades sí que vaig estar tot el dia parlant castellà.

4.3.2. Percepció de la importància del català

La percepció sobre la importància del català és diversa. Alguns alumnes en valoren la rellevància acadèmica i comunicativa, mentre que altres qüestionen la seva utilitat fora del territori català. L'alumne E2_1 expressa:

A mi em sembla que la veritat no és molt important, ja que el català només es parla aquí a Catalunya. Llavors, a la resta d'Espanya i a la resta del món no es parla molt. Llavors, em sembla que només és útil aquí.

En canvi, E1_3 afirma: "Jo crec que sí que és important perquè és una llengua poc parlada, però és important tant com la saps".

Alguns participants destaquen el valor pràctic del català en determinats àmbits com el laboral. E2_3 explica: "Jo crec que sí, ja que a l'hora de buscar treball pots comunicar amb els clients en català i en castellà". Altres, però, mostren reticències en relació amb la seva utilitat social:

Qualsevol persona que parli català et vol parlar en castellà. O sigui, és com un addicional, que també va bé per exemple perquè quan parles amb gent d'un altre idioma... però fora d'això no li veig gaire útil (E3_1).

4.3.3. Influència de l'entorn educatiu

L'escola és percebuda com un espai on es promou l'ús del català, però les experiències són diverses. Algunes pràctiques pedagògiques, com les exposicions orals, són valorades positivament. E1_1 assenyala:

De positiu les exposicions orals perquè és com que t'ajuda també la fluïdesa del català. I, doncs, clar, les presentacions donen com vergonya i com angoixa de sortir davant del públic. Però sí que és veritat que a mi m'ajuda molt per fluir el català.

Per contra, es critica el focus excessiu en l'accentuació i la gramàtica. E1_2 declara: "Jo de negatiu posaria l'accentuació del català. A mi no m'agrada molt l'accentuació del català, els accents, les comes...".

També s'observen incoherències en l'actuació del professorat pel que fa a la coherència lingüística. E1_3 comparteix:

De vegades també els hi passa als professors que jo li dic una cosa en català i ells em responen en castellà, i doncs em quedo com... estic parlant en català.

Aquest tipus de respostes pot generar desconexió o incomoditat, com reconeix E2_3:

Quan li faig una pregunta en català a algun professor i em contesta en castellà sí que em sento una mica incòmode.

4.3.4. Impacte de les xarxes socials i l'oci digital

Els entorns digitals tenen un impacte directe sobre les llengües que els joves utilitzen i valoren. Una gran majoria reconeix que el seu consum de continguts a xarxes socials i plataformes de vídeo o videojocs es fa principalment en castellà o anglès. E1_1 explica:

A les xarxes socials, sí. Instagram, TikTok, Twitter, mai he vist alguna cosa en català. Sempre surten coses en anglès, en castellà, però mai he vist res en català.

Tanmateix, hi ha alumnes que estarien disposats a consumir més contingut en català si aquest fos més present. E1_3 comenta:

Jo, o sigui, veient TikTok i tot això, mai els veig en català, però les cançons sempre, la majoria les escolto en català. Jo, a mi, jo si pogués veuria tots els vídeos en català perquè és la meua llengua i és la que parlo i... m'agrada molt escoltar.

Així mateix, es posa de manifest la manca d'opcions lingüístiques en català a les plataformes audiovisuals:

A mi m'agradaria que les plataformes com Netflix... hi ha pel·lis que sí que ho pots posar en català, però no hi ha com... o sigui, no pots posar l'opció de posar la pel·li amb el doblatge en català (E3_2).

4.3.5. Estratègies per fomentar l'ús del català

Els alumnes proposen diferents mesures per fomentar un ús més habitual i espontani del català. En primer lloc, se suggereixen canvis metodològics a l'aula, substituint part del treball gramatical per activitats pràctiques. E2_1 afirma:

Jo faria més coses com presentacions orals o projectes amb cartolines i coses així perquè em sembla que així es pot aprendre molt més que no, per exemple, fent deu exercicis que em sembla que no serveixen.

D'altres, com E1_3, demanen més dinàmiques lúdiques: “Explicaria una mica més jo de l'accentuació, perquè tot se'm quedés millor. Fent Kahoots, jocs, i tot això”.

També es considera fonamental incrementar la presència del català en l'oferta cultural i digital adreçada als joves. E1_3 proposa: “Que a TikTok, a YouTube, a tot, sortissin vídeos en català, molt més que en castellà, perquè així la llengua catalana s'introdueix més a la vida diària”. Així mateix, es posa en relleu la necessitat de disposar de lectures adequades: “Més llibres juvenils en català. Clar, si a mi em posen aquest llibre en català, jo me'l llegiria igual, perquè, doncs, m'agrada, l'entenc” (E1_1).

Finalment, alguns alumnes expressen la necessitat de canviar actituds dins l'institut. E3_1 planteja: “A molta gent a la classe li falta molt el parlar en català. Llavors, no sé, practicar una mica més. S'hauria d'obligar a la gent que parli català, perquè si no es perd això”.

4.3.6. Visió del futur del català

Les percepcions sobre el futur del català entre els alumnes entrevistats presenten una gran diversitat de punts de vista, que oscil·len entre l'optimisme prudent i el desànim respecte a la continuïtat de l'ús de la llengua. Aquestes visions es fonamenten en les experiències personals, l'entorn social, i la percepció de l'ús social real de la llengua.

Dos dels alumnes entrevistats van expressar la seva preocupació pel fet que el català es parla poc en el seu entorn i que, per tant, la seva continuïtat podria veure's compromesa. E1_1 afirma:

Si això m'ho haguessis preguntat fa, no sé, tres o quatre anys, t'hauria de dir que no, que no li veuria futur perquè, no sé, és una llengua que es parla molt poc. Conec molt poca gent que parla el català.

En la mateixa línia, E2_3 comenta: “Jo crec que no té molt futur, ja que molta gent cada vegada parla menys català i només la parlen a l'escola”. Aquesta percepció de desconexió entre la llengua i l'ús social més enllà de l'aula es repeteix en diversos relats.

D'altres alumnes adopten una posició més matisada, reconeixent que el futur del català dependrà de les polítiques i actituds socials dels propers anys. E2_2 opina: “Jo crec que depèn de lo que ocorra en cinc o quatre anys, perquè si es parla amb el castellà, òbviament no va a tenir futur el català... Però si se centra en el català...”. Això reflecteix una consciència de la necessitat d'una aposta decidida pel seu foment per garantir-ne la continuïtat.

Tanmateix, també emergeixen veus amb un cert grau d'optimisme o, si més no, confiança en el manteniment de la llengua si se'n cuida l'ús i la presència. E3_2 assenyala: "Jo crec que si ho anem cuidant, parlant-ho, llegint-ho, escrivint-ho, doncs sempre quedarà alguna cosa del català. I sempre hi haurà algú que el parli". Aquesta mateixa alumna afegeix una anècdota que revela un cert interès per la llengua més enllà del seu territori natural: "Jo tinc amigues a fora de Catalunya que quan vaig anar aquest estiu em van començar a cantar cançons catalanes i em vaig quedar com flipant".

A més, alguns alumnes identifiquen el context local com un factor clau per entendre la situació actual del català i, en conseqüència, projectar el seu futur. L'alumne E3_1 explica:

La situació del català no la veig... No és l'idioma més parlat del món, almenys. Però que s'ha de salvar, almenys per salvar. Millorar seria genial, però bueno, per salvar almenys el català.

I afegeix una reflexió social més profunda:

Crec que és una mica com la cultura, entre cometes, que tenim aquí dins del insti, aquest poble... perquè després et mous a instituts d'Igualada i tothom parla català. I ningú se sent malament parlant català, però aquí tothom parla castellà.

Finalment, E3_1 conclou amb una visió relativament positiva i crítica a la vegada:

Jo no ho veig tan malament. A les escoles de Catalunya es segueix parlant català. Entre cometes. I... bueno, suposo que seguirà prosperant. Mentre hi hagi literatura en català, vídeos en català... això sí que hauria d'augmentar una mica.

Aquestes reflexions mostren que la visió de futur del català, per part dels joves, està profundament arrelada al seu entorn sociolingüístic immediat, però també oberta a influències de caràcter més ampli, com ara la presència cultural i les oportunitats reals de practicar la llengua. El compromís, la normalització i l'accés a continguts en català apareixen, en molts casos, com factors clau per mantenir-ne l'ús i evitar-ne el retrocés.

5. Discussió dels resultats

Els resultats obtinguts en aquest estudi mostren amb claredat la complexitat de la realitat sociolingüística dels joves en un centre educatiu d'alta complexitat. La combinació de les dades quantitatives (qüestionari) i qualitatives (entrevistes i observacions) permet obtenir una imatge rica i matisada sobre l'ús i la percepció del català en l'àmbit escolar. Aquesta discussió

pretén analitzar aquests resultats a la llum de les preguntes de recerca plantejades, confrontar-los amb la bibliografia revisada i proposar línies d'actuació educativa per revertir la situació observada.

Una primera constatació és que el català no és la llengua habitual de comunicació espontània entre els joves, ni dins ni fora de l'aula. Aquesta tendència ja s'entreveia en la fonamentació teòrica, amb dades com les del Consell Superior d'Avaluació (2021) i l'Enquesta d'Usos Lingüístics de la Població (2023), però en aquest estudi es fa especialment visible a través de l'observació directa i dels discursos recollits en les entrevistes. L'alumnat emprà el castellà com a llengua natural de socialització, i el català queda restringit a contextos formals o acadèmics. El 70% dels enquestats declara que li agrada el català, però aquest interès no es tradueix en un ús actiu i quotidià.

L'observació a l'aula aporta dades especialment valuoses per entendre com es manifesta aquest fenomen. Tot i tractar-se de classes de llengua catalana, es van registrar 48 interaccions en castellà (un 43,6% del total), especialment en converses entre alumnes o en comentaris espontanis. Els alumnes parlen gairebé sempre entre ells en castellà, i només fan servir el català quan aquest és requerit explícitament pel docent o per la naturalesa de l'activitat. L'ús del català augmenta en activitats com lectures, correccions i exposicions orals, però minva en les situacions informals o no reglades. Aquesta realitat evidencia que l'aprenentatge del català continua fortament associat a l'avaluació i no a la comunicació funcional.

També es detecten interferències lingüístiques importants, com la inserció de lèxic castellà en frases catalanes o la traducció directa de paraules, així com una forta dependència del castellà com a llengua de comoditat. Les dades del qüestionari mostren que un 60% dels alumnes utilitza el català "gairebé mai" amb els amics, i que el 70% emprà el castellà com a llengua principal a l'hora del pati o en activitats extraescolars. Aquestes xifres coincideixen amb el que expressen molts alumnes entrevistats, que relaten una certa incomoditat o vergonya a l'hora de parlar català en contextos informals, fins i tot si tenen un bon domini de la llengua.

L'ús del català es veu, per tant, fortament mediat per la percepció social que tenen els joves sobre la llengua. Com ja apuntava Bastardas (2012), el català és percebut com una llengua "escolar", lligada a l'obligació i a la normativa de cada centre escolar, mentre que el castellà és la llengua de la naturalitat, la identitat compartida i l'afectivitat. Aquest imaginari lingüístic condiciona profundament la voluntat de parlar en català fora de l'àmbit acadèmic. Així ho mostren també els discursos de les entrevistes, on alguns alumnes reconeixen que els

incomoda ser els únics que parlen català en un grup o que prefereixen no utilitzar-lo per evitar sentir-se diferents o fora de lloc.

El paper del professorat també esdevé clau en aquest context. Malgrat que molts docents intenten reforçar l'ús del català amb estratègies de correcció explícita o implícita (amb un total de 28 recordatoris comptabilitzats), es detecta certa incoherència en algunes respostes, com quan un docent respon en castellà a una intervenció en català, fet que genera desconexió i incomoditat a l'alumnat. Aquesta manca de coherència pot debilitar la legitimitat del català com a llengua institucional i reduir l'impacte de la immersió lingüística.

La influència de l'entorn familiar i social també es confirma com un factor determinant. El 72% de l'alumnat declara tenir el castellà com a llengua materna, i només el 17% diu tenir el català com a primera llengua. Aquest context condiona els hàbits lingüístics globals i reforça la percepció del català com a llengua aliena a l'experiència domèstica. Els alumnes que parlen català a casa són els únics que mostren un ús espontani una mica més alt, tal com també apuntaven els estudis revisats (EULP 2023; Vila et al., 2023).

D'altra banda, el consum digital té un pes important en la configuració de l'imaginari lingüístic juvenil. Segons les dades de l'enquesta i les entrevistes, una gran part de l'alumnat afirma que no troba contingut en català a les xarxes socials o a les plataformes que consumeix habitualment. Aquest buit digital en català limita les oportunitats d'exposició a la llengua fora de l'escola i debilita el vincle emocional amb la llengua pròpia. Els joves reclamen més música, vídeos, influencers i videojocs en català, així com lectures juvenils més atractives. Aquestes demandes connecten directament amb les propostes de Gual (2022) sobre la necessitat d'una política lingüística centrada en l'emoció i la rellevància cultural.

Un aspecte rellevant que emergeix de manera transversal en les dades és la tensió entre l'ús obligat del català i la llibertat d'elecció lingüística. Tal com es recull a l'apartat 4.1.7, una part de l'alumnat proposa accions coercitives per fomentar l'ús del català, com obligar a parlar-lo a classe o sancionar-ne la no utilització. Tanmateix, altres alumnes expressen la necessitat d'una aproximació més flexible i motivadora, que no forci l'ús, sinó que generi espais on parlar català sigui desitjable i natural. Aquesta polarització indica que la política lingüística escolar ha d'equilibrar l'exigència amb el foment emocional i participatiu de la llengua, tot evitant que es percebi com una imposició que generi rebuig.

Aquest dilema s'observa també en el comportament dels mateixos alumnes. L'aportació d'un estudiant a l'apartat 4.3.1 és especialment il·lustrativa: "Alguns dies he intentat parlar català amb uns dels meus amics o amigues, que parlen castellà." Aquest intent de desmarcar-se de

la norma grupal revela una voluntat individual de canviar hàbits lingüístics, tot i que sovint topa amb resistències socials o amb la por a ser diferent. Això apunta a la importància de reforçar el valor social del català en els espais de relació espontània, no només en les activitats acadèmiques.

Un altre element clau en aquesta dinàmica és el model que ofereix el professorat. Com es recull a l'apartat 4.3.3, diversos alumnes expressen incomoditat quan un docent els respon en castellà després d'una intervenció en català. Aquesta incoherència no només trenca les expectatives de l'alumne, sinó que debilita la legitimitat del català com a llengua institucional. El fet que això succeeixi fins i tot a classe de català genera perplexitat i pot minar la confiança dels alumnes en la norma lingüística escolar.

Davant aquesta realitat, resulta molt valuosa l'aportació de l'alumnat en relació amb les estratègies per fomentar el català, recollides a l'apartat 4.3.5. Diversos alumnes proposen substituir una part del treball gramatical per activitats més pràctiques i participatives, com presentacions orals, projectes col·laboratius o jocs lingüístics. També reclamen una presència més gran del català en l'oferta digital i cultural adreçada als joves: vídeos, xarxes socials, lectures juvenils, música.

Finalment, cal destacar una de les troballes més contundents del treball, esmentada en l'apartat de resultats de les entrevistes, és la percepció que parlar català pot fer que un alumne se senti "diferent" o "fora de lloc" en un grup majoritàriament castellanoparlant. Aquesta idea reflecteix una desconexió profunda entre la llengua i el territori. És especialment paradoxal que, en un context catalanoparlant, sigui precisament qui parla català qui senti la necessitat de justificar-se, o fins i tot sigui objecte de burla. Aquest fet evidencia la necessitat de repensar els vincles emocionals i identitaris amb la llengua: si els joves no associen el català amb la pertinença, l'afectivitat i la legitimitat social, difícilment podran incorporar-lo de manera espontània en les seves vides.

En definitiva, els resultats apunten cap a una conclusió clara: la promoció del català no pot basar-se únicament en la norma o l'obligació. Cal generar contextos en què parlar català sigui sinònim de prestigi, identitat compartida i expressió autèntica. Això implica per escoltar els joves, donar-los veu en les polítiques lingüístiques i transformar l'aula en un espai de connexió emocional amb la llengua. El repte no és només lingüístic, sinó profundament social i pedagògic.

Aquest treball ha permès respondre de manera fonamentada les preguntes de recerca plantejades. En primer lloc, s'han identificat els elements que condicionen la percepció del

català entre els joves: la pressió del grup, la manca de referents en l'oci digital, la llengua familiar i la rigidesa de l'ús acadèmic. En segon lloc, s'ha evidenciat com l'entorn familiar, social i educatiu influeixen decisivament en les pràctiques lingüístiques: la poca coherència docent, la dominància del castellà entre iguals i la manca d'oferta cultural juvenil en català són factors clau. Finalment, s'han recollit diverses estratègies educatives i culturals proposades tant per l'alumnat com per la literatura especialitzada per fomentar un ús més espontani del català.

Propostes de millora concretes inclouen:

- **Dissenyar activitats comunicatives reals i significatives.** Crear espais a l'aula on l'ús del català sigui necessari i funcional, com debats, dramatitzacions, reptes col·laboratius o jocs de rol. Això reforça la percepció del català com a eina útil i viva.
- **Promoure l'ús del català en contextos informals dins del centre.** Fomentar espais com clubs de lectura, tallers creatius, dinamitzacions al pati o activitats extraescolars que normalitzin l'ús del català en situacions d'oci i interacció espontània.
- **Incorporar rols lingüístics en activitats cooperatives.** Assignar funcions específiques als alumnes dins de grups de treball en català (com moderador, portaveu, secretari), per garantir l'ús real i equitatiu de la llengua.
- **Reforçar la presència del català en l'ecosistema digital juvenil.** Donar visibilitat i accés a continguts digitals en català (influencers, youtubers, podcasts, videojocs), i fomentar la creació de contingut propi per part de l'alumnat.
- **Acompanyar i formar el professorat de totes les matèries.** Garantir una coherència lingüística en tot el centre, amb una formació específica sobre estratègies d'immersió i de modelatge lingüístic, i sobre com gestionar situacions de canvi de codi de manera efectiva.
- **Incloure l'alumnat en el disseny de les accions lingüístiques.** Escoltar les seves propostes i inquietuds, i fer-los partícips actius de les iniciatives de dinamització lingüística, per augmentar la seva implicació i sentit de pertinença. A més, caldria donar veu a l'alumnat en el disseny de les polítiques lingüístiques escolars, escoltant els seus interessos i sensibilitats.

Tot i la riquesa dels resultats, cal reconèixer algunes limitacions del treball. En primer lloc, es tracta d'un estudi de cas centrat en un sol centre d'alta complexitat, per tant no extrapolable automàticament a altres contextos. En segon lloc, les observacions es limiten a l'àrea de

llengua catalana desconeixent quina és la realitat d'altres àrees del centre educatiu. A més, la durada de les observacions (una setmana) pot condicionar la naturalitat dels comportaments observats. Finalment, cal considerar el biaix de desitjabilitat en les entrevistes, on alguns alumnes podrien adaptar les seves respostes a allò que consideren "correcte".

Malgrat aquestes limitacions, el treball ofereix una mirada rigorosa i realista sobre la situació del català entre els joves i aporta dades de gran valor per a la reflexió pedagògica. La normalització de l'ús del català no és només una qüestió normativa o curricular, sinó una tasca col·lectiva que requereix coherència, creativitat i compromís emocional amb la llengua. Aquest estudi mostra que els reptes són grans, però també que hi ha marge d'acció si s'escolta la veu dels alumnes i s'actua amb estratègies significatives, rellevants i arrelades en la seva realitat.

6. Conclusions

Aquest treball final de màster ha permès aprofundir en la realitat sociolingüística d'un centre d'educació secundària d'alta complexitat, i ho ha fet a partir de la pregunta fonamental sobre com fomentar l'ús i l'interès pel català entre els joves en l'àmbit educatiu. Lluny d'oferir respostes simples, l'estudi ha posat en evidència una situació complexa i multifactorial, on la llengua catalana conviu amb tensions socials, emocionals i institucionals que en dificulten l'ús espontani.

Una de les conclusions principals és que la llengua no pot ser entesa només com un instrument de comunicació, sinó també com un element identitari i emocional. Parlar o no parlar en català entre joves no és una decisió neutra: implica posicionar-se dins d'un grup, assumir o evitar una diferència percebuda, i construir una determinada imatge personal. Aquesta dimensió simbòlica de la llengua ha estat sovint menystinguda en les polítiques educatives, que han confiat massa en la regulació formal i massa poc en la construcció d'un vincle emocional amb la llengua.

També s'ha evidenciat que la simple exposició a la llengua a l'aula no garanteix la seva incorporació com a llengua de socialització. El català continua essent vist per molts alumnes com una assignatura, no com una eina viva i funcional. Aquest desajust revela que la normalització lingüística no és només una qüestió de presència o competència, sinó sobretot de significat. El català ha de tenir sentit en la vida dels joves: ha de connectar amb allò que els emociona, amb el seu oci, amb els seus vincles, amb les seves narratives vitals.

Aquest estudi també ha revelat el valor de la veu dels propis alumnes. Les seves reflexions, suggeriments i vivències han aportat una mirada lúcida i honesta sobre els obstacles i les oportunitats per fer del català una llengua més propera. Lluny de mostrar desinterès, molts expressen voluntat de canvi, però necessiten contextos que ho permetin. Aquest fet reforça la idea que la promoció lingüística no es pot fer “per” als joves, sinó “amb” ells.

Així, es conclou que per fomentar l'ús del català a l'educació secundària cal una transformació profunda que vagi més enllà de l'àmbit estrictament curricular. Aquesta transformació passa per:

- Reconèixer i abordar els factors emocionals i identitaris que condicionen les pràctiques lingüístiques.
- Garantir la coherència de tot el professorat com a model d'ús del català.
- Crear espais d'ús real i lliure de la llengua, on el català no sigui una obligació, sinó una possibilitat desitjable.
- Connectar l'oferta educativa amb els referents culturals i digitals dels joves.
- Escoltar activament l'alumnat i incorporar-lo en el disseny de les estratègies lingüístiques.

Aquestes conclusions no pretenen ser definitives, sinó obrir camins de reflexió i acció. En un moment de retrocés preocupant en l'ús social del català, aquest treball vol ser una invitació a repensar com ensenyem, com convivim i com fem sentir la llengua a les aules. Potser el repte no és només que els joves parlin català, sinó que l'estimin i el vulguin parlar. I perquè això passi, cal fer-lo significatiu, viu i compartit.

7. Bibliografia

- Bastardas i Boada, A. (2012). El català i els joves: propostes de política lingüística del Consell Social de la Llengua Catalana. Treballs de Sociolingüística Catalana 2012.
- Blaxter, L., Hughes, C., i Tight, M. (2008). *Cómo se investiga*. Graó.
- Consell Escolar de Catalunya (2022). *L'ús del català a l'educació*. XXIX Jornada de reflexió del Consell Escolar de Catalunya. Generalitat de Catalunya.
<https://projectes.xtec.cat/conselleducacio>
- Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu (2021). *Estudi sociodemogràfic i lingüístic de l'alumnat de quart d'ESO a Catalunya 2006-2013-2021*. (s. f.). Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.
<https://repositori.educacio.gencat.cat/handle/20.500.12694/2401#page=1>
- Departament de Política Lingüística i l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) (2023). *Enquesta d'usos lingüístics de la població EULP (2023)*. Generalitat de Catalunya.
https://llengua.gencat.cat/ca/serveis/dades_i_estudis/dades/enquesta-eulp/2023/
- Estaire, S. (2002). *La observación en la formación permanente: áreas para la reflexión e instrumentos para la observación*. Universidad de Nebrija.
https://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/antologia_didactica/
- Gual, X. (2022). *Qui ha de salvar el català? Crònica d'un professor de secundària*. Eumo Editorial.
- González Balletbó, I., Pujolar, J., Font, A., Martínez Sanmartí, R. (2014). *Llengua i joves usos i percepcions lingüístics de la joventut catalana*. Generalitat de Catalunya, Departament de Benestar Social i Família, Direcció General de Joventut.
<https://dretssocials.gencat.cat/ca/detalls/Article/Estudis30-00001>
- Hernández Sampieri, R., & Mendoza Torres, C. P. (2018). *Metodología de la investigación : las rutas cuantitativa, cualitativa y mixta*. McGraw-Hill Interamericana.
- Idescat (2025). El municipi en xifres. <https://www.idescat.cat/emex/?id=083020>
- Milian, M., & Camps, A. (1990). *L'espai de la Didàctica de la Llengua i la Literatura*.
- Transcribir Audio a Texto Gratis Online con IA. (s. f.). Vidnoz.
<https://es.vidnoz.com/transcribir-audio-a-texto.html>

Verd Pericàs, J. M., Julià Cano, A., Valls Fonayet, F. (2023). *Enquesta a la joventut de Catalunya 2022*. Generalitat de Catalunya, Departament de Drets Socials.
https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/joventut/observatori_catala_de_la_joventut/publicacions/coleccio_estudis/enquesta-a-la-joventut-de-catalunya-2022/index.html

Vila i Moreno, F.X., Massaguer Comes, M., & Flors-Mars, A. (2023) *Les dinàmiques del català entre els joves: reptes, principis i arguments per a l'acció*. Universitat de Barcelona. Centre de Recerca en Sociolingüística i Comunicació (CUSC).
Generalitat de Catalunya.

ANNEX

ANNEX 1: EL QÜESTIONARI

Primera part

Qüestionari i enllaç sobre l'ús, la percepció i les actituds dels joves envers la llengua catalana en un institut de secundària.

<https://forms.gle/DYLDAhFPYv7Fmqen7>

L'ÚS DEL CATALÀ ENTRE ELS JOVES

Aquesta enquesta és anònima i té l'objectiu d'analitzar l'ús, la percepció i les actituds dels joves envers la llengua catalana.

Responen amb sinceritat per ajudar a identificar els factors que en condicionen l'ús i possibles estratègies per fomentar-lo.

* Indica que la pregunta és obligatòria

1. DADES PERSONALS

1.1. Sexe *

Femení

Masculí

No binari

1.2. Edat *

La vostra resposta _____

1.3. Curs que estàs estudiant *

- 1r d'ESO
- 2n d'ESO
- 3r d'ESO
- 4t d'ESO
- Batxillerat

1.4. Lloc de naixement *

- Catalunya
- Resta d'Espanya
- Altres (especifica)
- Altres: _____

1.5. Lloc de naixement dels teus tutors/es (pares, mares, tutors/es) *

- Ambdós nascuts a Catalunya
- Un nascut a Catalunya, l'altre fora
- Ambdós nascuts fora de Catalunya (especifica país o regió)
- Altres: _____

2. ÚS DE LA LLENGUA

2.1. Quina és la teva llengua materna? (La primera que vas aprendre a casa) *

- Català
- Castellà
- Altres (especifica)
- Altres: _____

2.2. Amb quina freqüència fas ús del català en els següents àmbits? *

	SEMPRE	GAIREBÉ SEMPRE	LA MEITAT DE LES VEGADES	GAIREBÉ MAI	MAI
A casa	☐	☐	☐	☐	☐
Amb els amics	☐	☐	☐	☐	☐
A l'escola (fora de classe)	☐	☐	☐	☐	☐
A les xarxes socials	☐	☐	☐	☐	☐
En activitats extraescolars	☐	☐	☐	☐	☐

2.3. Quan algú et parla en català, en quina llengua li respons habitualment? *

- Sempre en català
- Gairebé sempre en català
- La meitat de les vegades en català
- Gairebé mai en català
- Mai en català

2.4. Quan algú et parla en castellà, en quina llengua li respons habitualment? *

- Sempre en castellà
- Gairebé sempre en castellà
- La meitat de les vegades en castellà
- Gairebé mai en castellà
- Mai en castellà

2.5. Has canviat mai de llengua (de català a castellà) perquè has sentit pressió per fer-ho? *

- Sovint
- Alguna vegada
- Gairebé mai
- Mai

2.6. Explica per què utilitzes més una llengua que una altra en el teu dia a dia: (Resposta oberta) *

La vostra resposta

3. ACTITUDS I PERCEPCIONS

3.1. T'agrada la llengua catalana? *

	1	2	3	4	5	
Gens	☐	☐	☐	☐	☐	Molt

3.2. Justifica la resposta anterior. Per què t'agrada molt o per què no t'agrada gens? *

La vostra resposta

3.3. Creus que parlar català és important per integrar-se a la societat catalana? *

- Sí
- No

3.4. Et sents còmode parlant català en públic? *

	1	2	3	4	5	
Gens	☐	☐	☐	☐	☐	Molt

3.5. Et sents còmode parlant català en públic? *

- 1   2   3   4   5
- Gens   Molt

3.6. Explica alguna situació, si la tens, en què t'hagis sentit incòmode parlant català. (Resposta oberta) *

La vostra resposta

3.7. Has sentit mai que et discriminen per parlar en català? *

- Sí
- No

3.8. Has sentit mai que et discriminen per NO parlar en català? *

- Sí
- No

4. EDUCACIÓ I ENTORN ESCOLAR

4.1 Realitzes activitats extraescolars (esports, música, teatre, reforç escolar, etc.)? *

Si has respost "No", passa directament a la pregunta 4.4.

- Sí
- No

4.2 En quin idioma s'imparteixen majoritàriament aquestes activitats extraescolars?

- En català
- En castellà
- Altres (especifica)
- Altres: _____

**4.3 T'agradaria que hi hagués més activitats
extraescolars en català?**

- Sí
- No
- Indiferent

**4.4 Quina llengua fas servir més amb companys de
classe quan no hi ha professors?** *

- Sempre en català
- Normalment en català
- Una barreja entre català i castellà
- Normalment en castellà
- Sempre en castellà

**4.5 Proposa una activitat que creus que podria ajudar a
fomentar l'ús del català a l'escola o en el teu temps
lliure. (Resposta oberta)** *

La vostra resposta

---

5. MITJANS DE COMUNICACIÓ I TECNOLOGIA

**5.1. Creus que hi ha prou contingut en català a les
xarxes socials i als mitjans digitals?** *

- Sí, n'hi ha prou
- No, crec que falta més oferta
- No ho sé

**5.2. Si hi hagués més contingut en català a les xarxes
socials, creus que el consumiries més?** *

- Sí
- No
- Potser

5.3. Quin tipus de contingut en català t'agradaria trobar més a les xarxes socials? *(Resposta oberta)* *

La vostra resposta

6. FUTUR DE LA LLENGUA CATALANA

6.1. Creus que el català té futur com a llengua d'ús habitual a Catalunya? *

- Sí
- No

6.2. Si poguessis proposar una acció per promoure el català entre els joves, quina seria? *(Resposta oberta)* *

La vostra resposta

6.3. T'agradaria aprendre o millorar el teu nivell de català? *

- Sí
- No
- Ja tinc un bon nivell

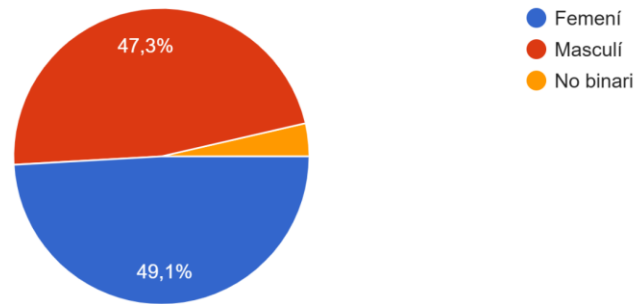
Envia

Segona part

Respostes del qüestionari sobre l'ús, la percepció i les actituds dels joves envers la llengua catalana en un institut de secundària.

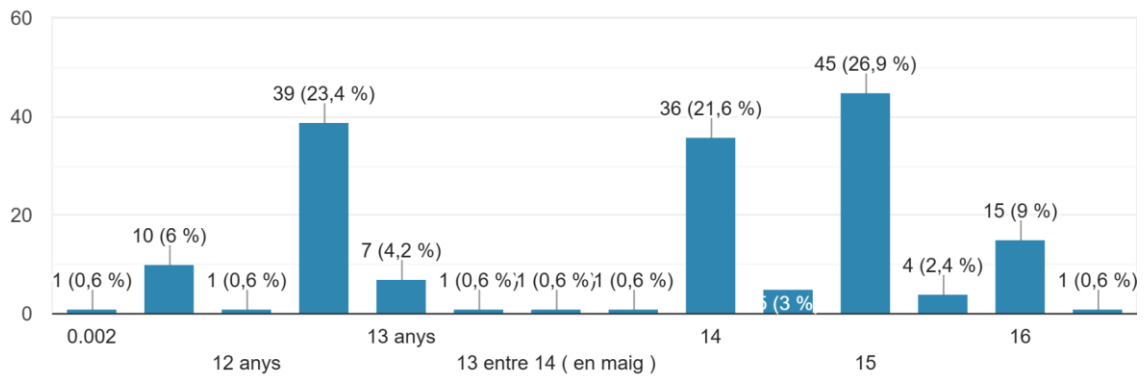
1.1. Sexe

167 respostes

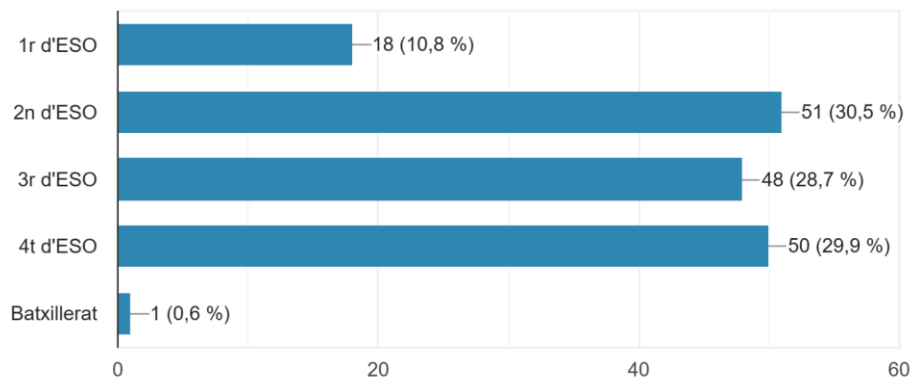
1.2. Edat

167 respostes

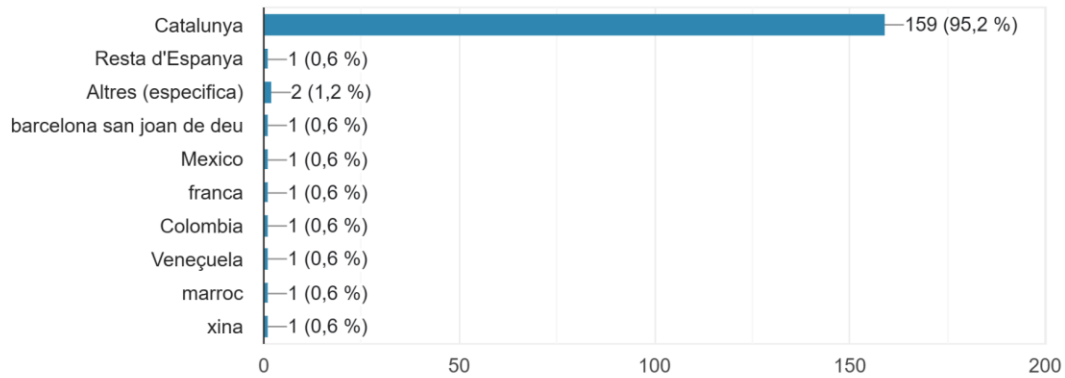
1.3. Curs que estàs estudiant

167 respostes

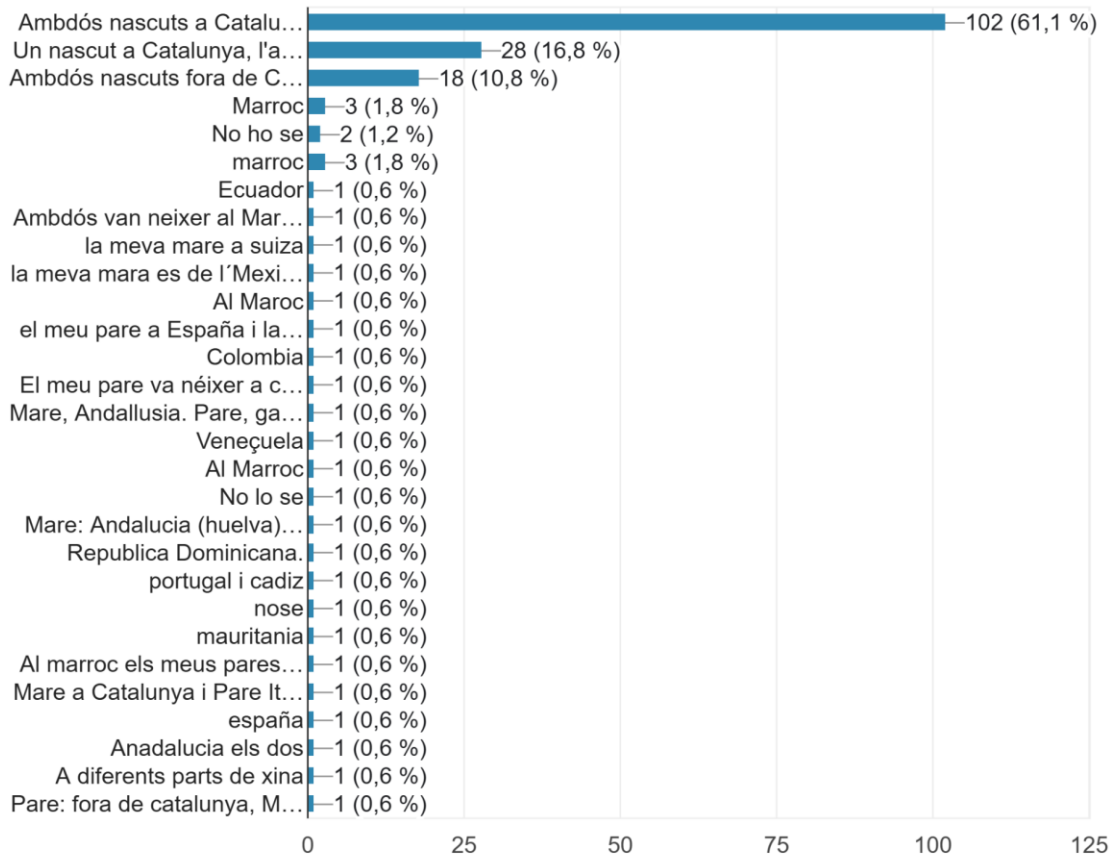
1.4. Lloc de naixement

167 respostes

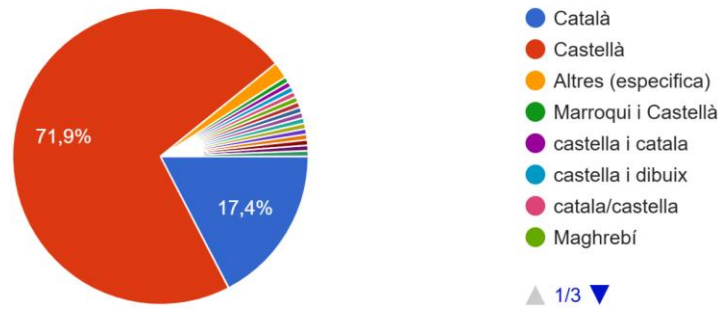
1.5. Lloc de naixement dels teus tutors/es (pares, mares, tutors/es)

167 respostes

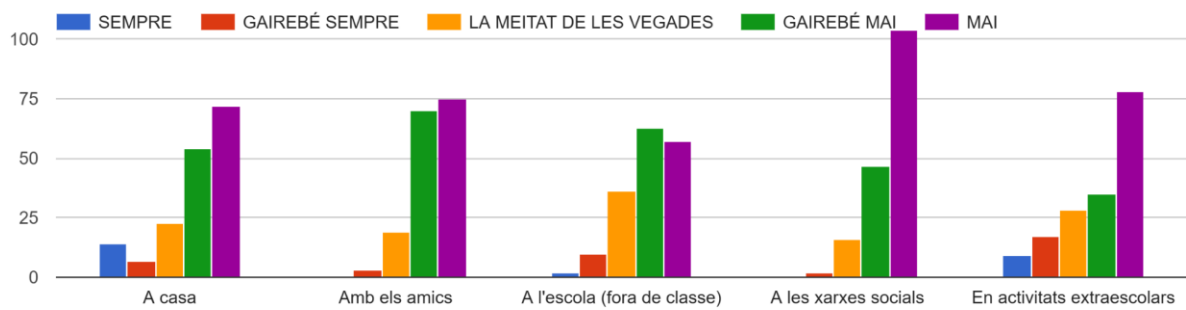

2.1. Quina és la teva llengua materna? (La primera que vas aprendre a casa)

167 respostes

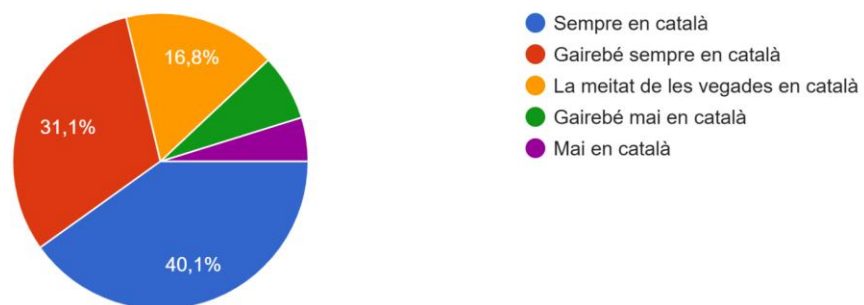

2.2. Amb quina freqüència fas ús del català en els següents àmbits?

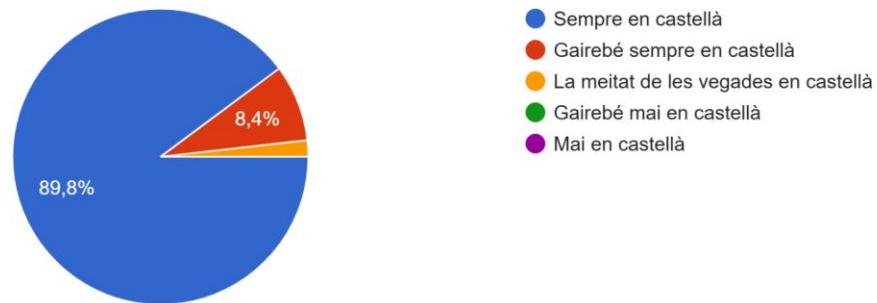
2.3. Quan algú et parla en català, en quina llengua li respons habitualment?

167 respostes

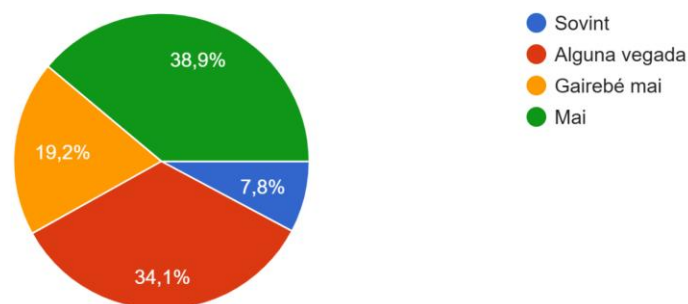
2.4. Quan algú et parla en castellà, en quina llengua li respos habitualment?

167 respostes

2.5. Has canviat mai de llengua (de català a castellà) perquè has sentit pressió per fer-ho?

167 respostes

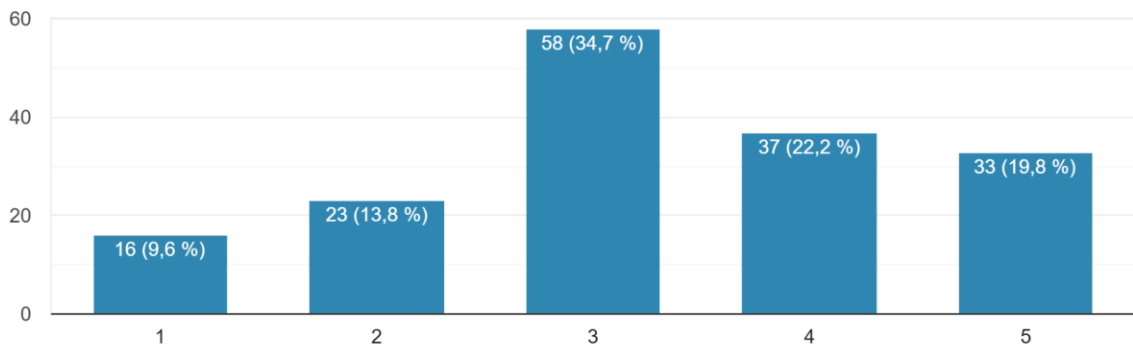
2.6. Explica per què utilitzes més una llengua que una altra en el teu dia a dia: (Resposta oberta)

167 respostes

A mi m'agrada més castella perquè em sento molt més còmoda
Perquè és la llengua amb què he crescut i amb la que em sento més còmoda.
perque amb algunes persones em sento més còmoda parlar castella que catala
Perquè la meua llengua materna es el castellà encara que m'agrada molt el català i dic paraules o expressions en català sovint. També m'agrada molt la música en català.
Perquè parlant en castellà hem sento més segura , Però si tin que parla català , el parlaré.
Perquè a casa i amb els meus amics més propers sempre parlem en català, ja que és la nostra llengua materna.
Sentó més còmode parlar en castella que en català.
el castella es la llengua que he parlat sempre a cas y la meua familia y amics parlen castella (etc)

3.1. T'agrada la llengua catalana?

167 respostes

3.2. Justifica la resposta anterior. Per què t'agrada molt o per què no t'agrada gens?

167 respostes

Sí

No

nose

.

No em disgusta el català ja que és una llengua que també ha estat present a la meua vida, però de vegades se'm complica i prefereixo fer servir castellà.

Es una llengua que m'estimo molt i em semblo molt bonica.

m'agrada per que es una llengua y ami m'agrada parlar moltes llengues.

Em sembla una llengua igual de vàlida que una altra i m'agrada bastant malgrat que no la parlo gaire.

per que si

M'agrada perque el seu accent es molt bonic

Perquè és la meua llengua.

No m'agrada l'accent

No màgrada gens, no tinc motiu pero no màgrada

M'agrada perque aixi se un altre idioma i perque es l'idioma de catalunya pero prefereixo el castella ja que es mes comode

no m'agrada tener que aprendre tantes coses si no el parlare gairabe mai

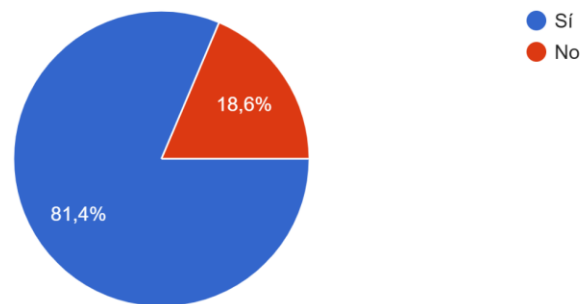
Perque no és la meua llengua materna

Ni m'agrada ni no m'agrada, hem dona igual.

(etc)

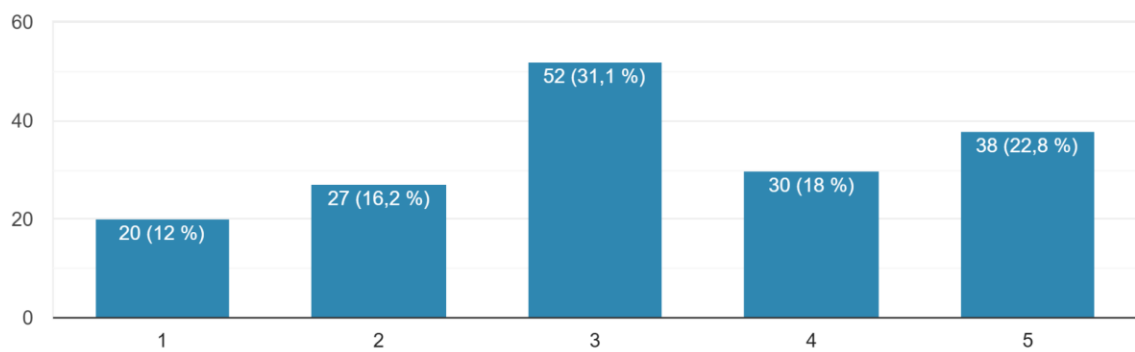
3.3. Creus que parlar català és important per integrar-se a la societat catalana?

102 respostes

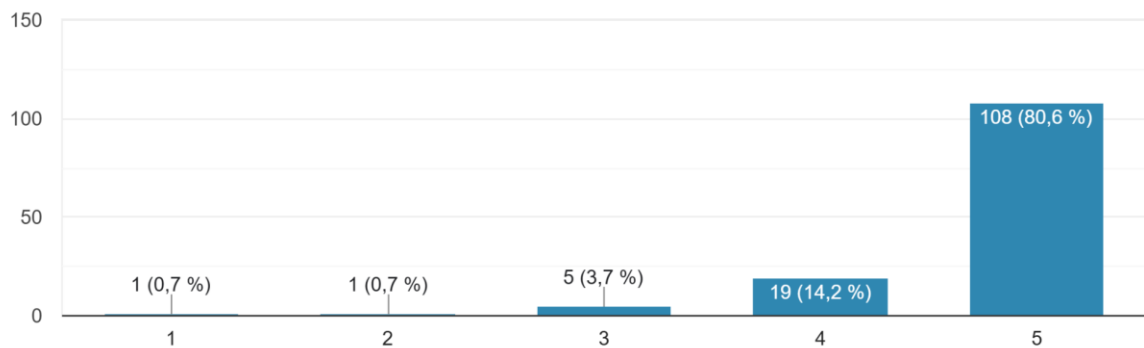
3.4. Et sents còmode parlant català en públic?

167 respostes

3.5. Et sents còmode parlant catellà en públic?

134 respostes

3.6. Explica alguna situació, si la tens, en què t'hagis sentit incòmode parlant català.

(Resposta oberta)

167 respostes

no

no tinc

.

Mai

ninguna

No tinc

No en tinc.

Ninguna

Mai.

No tinc.

nose

mai

Cuan he de dir una paraula que no se

No en tinc cap.

amb una amiga que parla catala a casa seva la primera vegada que ens vam veure

Parlant amb persones que la seva llengua materna és el català perquè em sento jutjada.

no en tinc ninguna.

De vegades m'he sentit incòmode parlant català amb algun grup d'amics, ja que de vegades em surten paraules en català quan parlo castellà.

No m'en recordo de cap.

en alguna classe, ya que com de cotum parlo castella se'm fa dificil expresarme encatala a vegades.

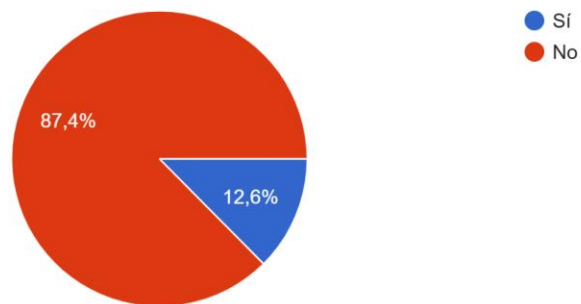
A vegades em fa vergonya quan estic al voltant de gent que parla en castellà i em senten parlar en català.

en classe

(etc)

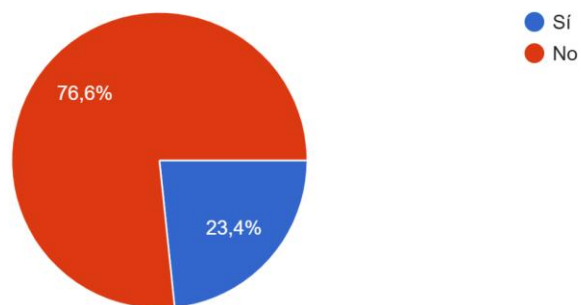
3.7. Has sentit mai que et discriminen per parlar en català?

167 respostes

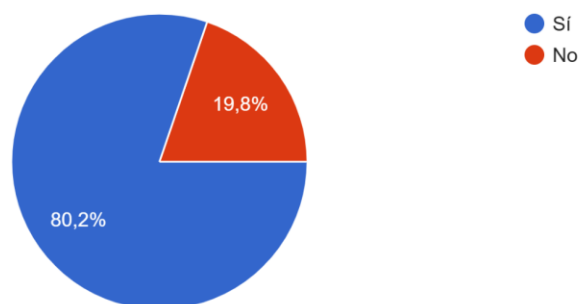
3.8. Has sentit mai que et discriminen per NO parlar en català?

167 respostes

4.1 Realitza activitats extraescolars (esports, música, teatre, reforç escolar, etc.)?

167 respostes

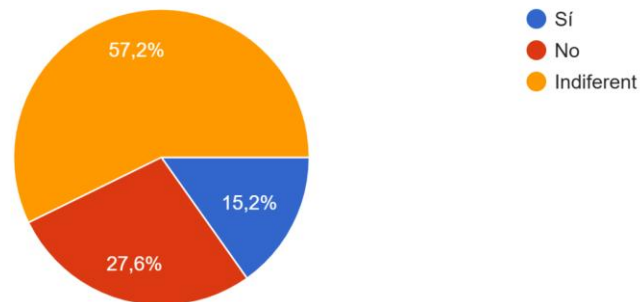
4.2 En quin idioma s'imparteixen majoritàriament aquestes activitats extraescolars?

143 respostes

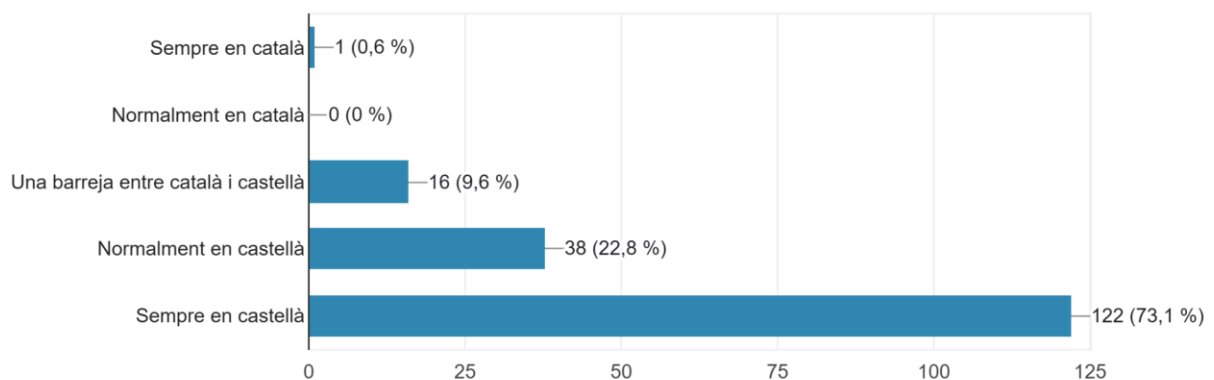
4.3 T'agradaria que hi hagués més activitats extraescolars en català?

145 respostes

4.4 Quina llengua fas servir més amb companys de classe quan no hi ha professors?

167 respostes

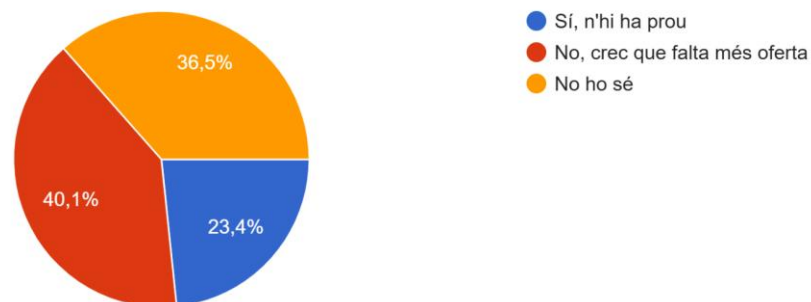
4.5 Proposa una activitat que creus que podria ajudar a fomentar l'ús del català a l'escola o en el teu temps lliure. (Resposta oberta)

167 respostes

nose
no ho se
no se
No se
No ho se
No ho se.
Fer jocs en català.
no ho sé
cap
Explicar el teu dia en català
Que a les classes de català, els llibres de lectura siguin més adaptats als nostres gustos.
Es podria fer algun kahoot divertit , etc .
Quan algu ens parla en català, intentar respondre en català.
No ho se, proposaria que hages algú que a les activitats, sempre et parles en català.
alun reforç de catala, o algun altres que solamen es parli en catala.
Penso que això s'ha de fomentar des de petits fent que a l'escola els nens s'acostumin a parlar en català amb els seus amics, ja que una vegada ens acostumem a parlar una llengua és molt difícil canviar-la.
que en les xarxes socials hi haigi mes contingut en catala
Llegir la història de persones que gràcies al català han aconseguit alguna cosa important.
Jugar futbol en català
(etc)

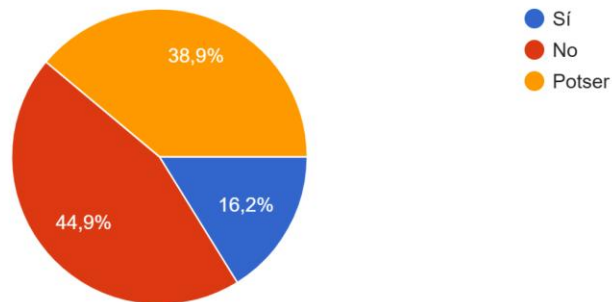
5.1. Creus que hi ha prou contingut en català a les xarxes socials i als mitjans digitals?

167 respostes

5.2. Si hi hagués més contingut en català a les xarxes socials, creus que el consumiries més?

167 respostes

5.3. Quin tipus de contingut en català t'agradaria trobar més a les xarxes socials? (Resposta oberta)

167 respostes

No ho se

res

nose

no ho se

no se

videos

ningun

literatura

ggg

Qualsevol tipus

D'alguna noticia , no ho se.

N'hi ha bastant, però no tant com en castellà, i m'agradaria trobar'm-hi el mateix contingut que em trobo en castellà. (influèncers, recomanacions de coses, etc...)

Ningun.

noticies

Memes, notícies interessants, anècotes de la gent..

Video jocs.

videos tutorials

No ho sé.

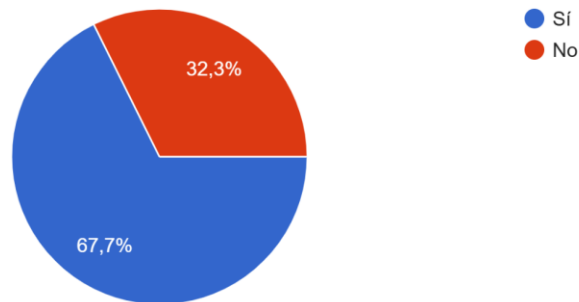
Literatura catalana per estudiar

No m'agradaria trobar-ne

(etc)

6.1. Creus que el català té futur com a llengua d'ús habitual a Catalunya?

167 respostes

6.2. Si poguessis proposar una acció per promoure el català entre els joves, quina seria?

(Resposta oberta) 167 respostes

No ho se

no ho se

no se

ninguna

cap

No ho se.

No se.

no ho se

No ho sé

obligar-los

posar mes hores de català

Treure els prejudicis de que el català és un llengua "antiga"

La mateixa que un altre , fer un kahoot , això ens agrada a la majoria.

Concienciar de que el català també és una llengua i que si estem a Catalunya, com a mínim hem d'intentar parlar-lo.

No se, que es fesin series en català en la televisió.

fer mes us a cas del català per acostumar.

Publicar més vídeos en català i fer-ho més estricte a l'escola.

Parleu català osties

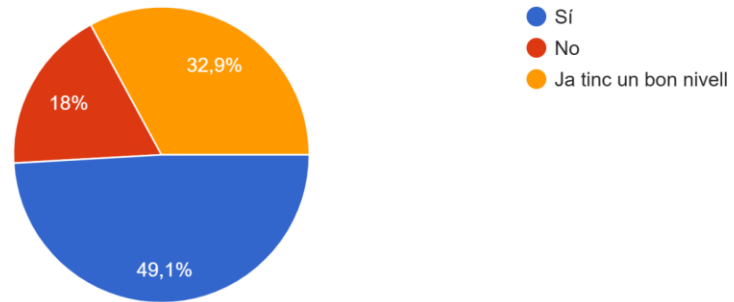
Intentar parlar amb els teus amics més català.

Cap, esque no li trobo el sentit

(etc)

6.3. T'agradaria aprendre o millorar el teu nivell de català?

167 respostes

ANNEX 2: LA GRAELLA D'OBSERVACIÓ

Exemple de la graella d'observació utilitzada per registrar l'ús del català en diferents situacions d'interacció a l'aula d'un institut de secundària.

1.4. - català
11/03/2025

Alumne/a		TIPUS D'INTERACCIÓ	CARÀCTER DE L'ÚS
		Interacció	Obligat
5	6	☐ De docent a alumne ☒ Alumne a docent ☐ En parella ☐ En grup	☐ Se li demana explícitament (per exemple, el docent corregeix o li recorda que ha de parlar en català) ☐ Es tracta d'una activitat formal o reglada que requereix el català ☒ Hi ha una situació de pressió externa per usar el català
		Idioma	Natural
		☒ Català ☐ Castellà ☐ Altres:	☐ El català és la seva primera elecció lingüística ☐ Participa en converses en català sense necessitat de recordatoris o correccions ☐ L'ús del català es manté tan en activitats formals com informals
*Observació: "el pilot este" s'adreça en català però amb interferències del castellà. ara es parlen en grup.			

Alumne/a		TIPUS D'INTERACCIÓ	CARÀCTER DE L'ÚS
		Interacció	Obligat
6	6	☐ De docent a alumne ☐ Alumne a docent ☐ En parella ☒ En grup	☐ Se li demana explícitament (per exemple, el docent corregeix o li recorda que ha de parlar en català) ☐ Es tracta d'una activitat formal o reglada que requereix el català ☐ Hi ha una situació de pressió externa per usar el català
		Idioma	Natural
		☐ Català ☒ Castellà ☐ Altres:	☐ El català és la seva primera elecció lingüística ☐ Participa en converses en català sense necessitat de recordatoris o correccions ☐ L'ús del català es manté tan en activitats formals com informals
*Observació: parlen en castellà només unir-se al grup. Conserven el català per parlar amb la professora.			

CAST

Entre una persona externa a explicar consulta jue, i demana dubtes i parla en català.

Alumne/a		TIPUS D'INTERACCIÓ	CARÀCTER DE L'ÚS
		Interacció	Obligat
7	3	☐ De docent a alumne ☒ Alumne a docent ☐ En parella ☐ En grup	☐ Se li demana explícitament (per exemple, el docent corregeix o li recorda que ha de parlar en català) ☐ Es tracta d'una activitat formal o reglada que requereix el català ☐ Hi ha una situació de pressió externa per usar el català
		Idioma	Natural
		☒ Català ☐ Castellà ☐ Altres:	☒ El català és la seva primera elecció lingüística ☐ Participa en converses en català sense necessitat de recordatoris o correccions ☐ L'ús del català es manté tan en activitats formals com informals
*Observació: s'adreça a la persona externa en català, venen a fer una introducció/presentació de qui és la consulta jue, la (X) es presenta i parla en català, els alumnes conserven aquest llenguatge.			

Alumne/a		TIPUS D'INTERACCIÓ	CARÀCTER DE L'ÚS
		Interacció	Obligat
8	4	☐ De docent a alumne ☐ Alumne a docent ☒ En parella ☐ En grup	☐ Se li demana explícitament (per exemple, el docent corregeix o li recorda que ha de parlar en català) ☐ Es tracta d'una activitat formal o reglada que requereix el català ☐ Hi ha una situació de pressió externa per usar el català
		Idioma	Natural
		☐ Català ☒ Castellà ☐ Altres:	☐ El català és la seva primera elecció lingüística ☐ Participa en converses en català sense necessitat de recordatoris o correccions ☐ L'ús del català es manté tan en activitats formals com informals
*Observació: pregunta a un company si (la X) és un noi o una noia.			

CAST

ANNEX 3: L'ENTREVISTA

Primera part:

Guió de preguntes preparades per a obtenir informació qualitativa i més profunda sobre la percepció i l'ús del català per part dels alumnes.

Ús i percepció del català

1. Parleu català habitualment? En quines situacions o llocs el feu servir més? Per què creieu que passa això?
2. Us sembla important saber parlar català per als estudis i el futur? Per què sí o per què no?
3. Utilitzeu el català fora de l'escola? (A casa, amb amics, a extraescolars...) Hi ha alguna dificultat o us surt de manera natural?
4. Quan els professors parlen en català a l'aula, com us sentiu? Us ajuda a aprendre millor o us resulta més complicat?

Influència de l'entorn i els mitjans

5. Veieu molt català a les xarxes socials, la tele o la música? Creieu que això afecta la manera com el parleu?
6. Quina llengua feu servir més per mirar sèries, vídeos o jugar a videojocs? Per què?

Educació i motivació (a l'aula)

7. Us agrada com s'ensenya el català a l'escola? Què en destacaríeu de positiu i què canviaríeu?
8. Quines activitats de classe en català us agraden més? I quines us avorreixen més?
9. Hi ha algun moment a l'escola en què us sentiu més còmodes parlant en català? I algun en què us resulti més difícil? Per què?
10. Si poguéssiu decidir com aprendre català a l'escola, què canviaríeu?

Futur i propostes

11. Què creieu que es podria fer per parlar més en català, tant a l'escola com fora?
12. Com veieu el futur del català? Penseu que es parlarà més o menys d'aquí a uns anys? Per què?

Segona part

Transcripció literal de les entrevistes mitjançant l'eina virtual Vidnoz, sense correcció. Per indicar el nom dels alumnes per citar les seves respostes, es va emprar la següent codificació: E1, E2 o E3 per indicar el grup de l'entrevista; i “_1, _2 o _3” per indicar l'alumne. Així doncs, els alumnes es van identificar amb els codis: E1_1, E1_2, E1_3, E2_1, E2_2, E2_3, E3_1 i E3_2.

ENTREVISTA 1

INVESTIGADORA:

Parleu català habitualment?

ALUMNE E1_1:

Jo no parlo català, perquè els meus pares parlen castellà, així que jo tampoc parlo català. Però si he de parlar català, jo parlo català.

ALUMNE E1_2:

Jo tampoc parlo català, a casa nosaltres parlem castellà a casa i a l'escola si jo parlo català i si em diuen que sí parlo, que parla català, jo sí parlo.

ALUMNE E1_3:

Jo a casa meva sí que parlo català, perquè els meus pares, tota la meva família parla en català, però aquí a l'institut no parlo tant el català.

INVESTIGADORA:

I per exemple, per què creus que passa que a les hores de classe parles menys català i a casa sí que parles català?

ALUMNE E1_3:

Perquè el català és com... no m'agrada molt. Sí que m'agradaria parlar català amb els meus amics, però em fa com vergonya, no sé.

INVESTIGADORA:

Vale. I us sembla important saber parlar català pels vostres estudis, pel vostre futur?

ALUMNE E1_1:

Sí, perquè és una llengua...

ALUMNE E1_2:

Sí, és una llengua... No en saps com, és una llengua més... que has après i tot això.

ALUMNE E1_3:

Jo crec que sí que és important perquè és una llengua poc parlada, però és important tant com la saps.

INVESTIGADORA:

I ja hem dit que no parlem molt el català fora de casa, excepte alguns... o sigui, fora de l'escola, excepte alguns casos. Quan l'heu de parlar fora de l'escola, us surt natural, us surt forçat. Per exemple, estic en un extraescolar i em fan parlar català o em trobo amb algú i em parla en català i jo li he de parlar en català. Això us surt natural, fer aquest canvi de m'estem parlant català i jo li responc en català o us veieu que és com molt forçat?

ALUMNE E1_1:

No, bueno, jo parlo... Si he de parlar català, jo parlo català natural, em surt com el castellà, però sí que és veritat que algunes paraules del català em surten en castellà i doncs com que prou així, natural.

ALUMNE E1_2:

I a mi si em parlen català, jo també parlo català i també amb el castellà i amb altres llengües.

ALUMNE E1_3:

A mi no ho faig forçat perquè jo parlo català a casa meva i llavors em surt natural i algunes vegades quan estic parlant amb els meus amics castellà, a mi ja em surt català.

INVESTIGADORA:

I quan els professors parlen en català a l'aula, com us sentiu? Creieu que us ajuda a aprendre millor? Us resulta més complicat d'aprendre quina assignatura, de quina matèria? O us és indiferent?

ALUMNE E1_1:

Sí, també el professor parla en català, jo parlo català. Si parla en castellà, jo parlo en castellà. Però sí, també sí que és veritat que algunes paraules ajuden perquè doncs és com que, no sé, el català, quan parles a una altra persona que parla català, flueix més.

ALUMNE E1_2:

Sí, jo també penso el mateix, que si parles català també aprens més coses.

ALUMNE E1_3:

Jo crec que quan els professors t'expliquen en català, jo em sento més a gust perquè és una llengua que jo... practico més a casa, per així dir-ho, i que s'adonarà millor, i jo crec que ho entenc millor.

INVESTIGADORA:

I teniu molts casos, o alguns casos, en què els professors us parlin en castellà i no facin la classe en català?

ALUMNE E1_1:

Sí, bueno, molts no, perquè doncs la normativa és parlar en català, però alguna vegada sí que és veritat que si tu li parles en castellà, a vegades a l'escola en castellà, o a vegades... Si hi ha alguna persona que no enten alguna cosa, li torna a explicar, però...en castellà.

ALUMNE E1_2:

Sí. Eh... A vegades jo parlo en català i em surten paraules en castellà, i, bueno, només a classe parlo en català, doncs ara sí.

ALUMNE E1_3:

De vegades també els hi passa als professors que jo li dic una cosa en català i ells em responen en castellà, i doncs em quedo com... estic parlant en català.

INVESTIGADORA:

Que quin sentiment us trobeu quan passa això? O al contrari, eh, o sigui, teniu companys o vosaltres mateixos que involuntàriament parreu en castellà en comptes de parlar en català, vull dir, perquè creieu que pot passar això?

ALUMNE E1_1:

Jo a vegades quan responen en castellà és perquè jo parlo en castellà i és com que em surt parlar-li en castellà, però quan no he de parlar català.

ALUMNE E1_2:

Sí, a mi em surt natural el castellà. Jo quan parlo, parlo en castellà sempre. I a l'escola parlo en català.

ALUMNE E1_3:

Jo a mi el castellà només en parlo amb els meus amics i em surt com una mica més forçat. Si jo parlés en català sortiria com és fluir i no tindria tantes interrupcions de castellà-català.

INVESTIGADORA:

Ara anem a un altre tema, que és com ens influeix l'entorn i els mitjans. Consumiu xarxes socials, feu ús de les xarxes socials, televisió o música. Ho feu en català?

ALUMNE E1_1:

No, perquè a sobre a les xarxes socials sí que sí. Instagram, TikTok, Twitter, mai, mai he vist alguna cosa en català sempre o surten coses en anglès, en castellà, però mai he vist res en català. Música sí.

ALUMNE E1_2:

Sí, les xarxes socials ara com que no tenen el idioma en català i com ha dit, per exemple Spotify sí que tenen en català.

ALUMNE E1_3:

Jo, o sigui, veient TikTok i tot això, mai els veig en català, però les cançons sempre, la majoria les escuto en català.

INVESTIGADORA:

I si hi hagués més contingut, ho tinguéssiu a l'abast, més contingut a les xarxes socials, xarxes socials, també videojocs i música, que música potser sí que és una mica més fàcil, el consumiríeu? O sigui, veuríeu un vídeo de TikTok en català si hi hagués o igualment encara que hi hagués mirariem el... mirariem el... en castellà o en anglès?

ALUMNE E1_1:

Sí, perquè més indiferent. Jo també puc parlar en català, entenc el català, així que... tant me fa, sí.

ALUMNE E1_2:

Sí, jo també, sí. Un vídeo en català jo l'entenc perquè parlo en català i l'entenc i a mi no... no em sortiria algun problema per a mi.

E1_3:

Jo, a mi, jo si pogués veuria tots els vídeos en català perquè és la meua llengua i és la que parlo i... m'agrada molt escoltar.

INVESTIGADORA:

I... i evidentment entenc que... quina llengua feu servir més quan mireu sèries, vídeos o jugueu a videojocs?

E1_1:

Sí, jo també el castellà.

E1_3:

Jo, castellà o anglès.

INVESTIGADORA:

Ehm... he de canviar un altre cop de tema. Us agrada com s'ensenya el català aquí a l'escola?

E1_1:

Sí.

E1_2:

Sí, i a mi m'agrada com ensenyen perquè ho ensenyen d'una forma que l'entenc

E1_3:

Jo també crec que l'ensenyen bé però algunes cosetes a lo millor les diuen en castellà.

INVESTIGADORA:

I què destacaríeu de positiu i de negatiu? Aprendre català destacaria en positiu, això i en negatiu, això i altra.

E1_1:

De positiu, doncs, com ho parla. Perquè no és un català que se'ls noti que els hi costa sinó que són professores o professors de català i que, doncs, s'entenen molt bé el català i, no sé, m'agrada com el parlen. I de negatiu, doncs, no sé... No sé, és que no trobo res de negatiu.

INVESTIGADORA:

Us poso un exemple, que a vegades és difícil de... Quan fem ortografia, doncs, fem exercicis que siguin molt... Vinga, com s'escriu aquesta paraula? Així, així, així... Com ensenyem la gramàtica, no? Doncs la gramàtica l'ensenyem copiant a la pissarra, copiant del llibre... Vale? Vull dir que... Hi ha molts aspectes. Potser preferiríem fer més exposicions orals. O no, trauríem les exposicions orals i faríem més redactat. Vull dir, això és el que em refereixo de positiu o negatiu.

E1_1:

Doncs jo de negatiu el que veig són les exposicions orals... No, a revés, de positiu les exposicions orals perquè és com que t'ajuda també la fluïdesa del català. I, doncs, clar, les presentacions donen com vergonya i com angoixa de sortir davant del públic. Però sí que és veritat que a mi m'ajuda molt per fluir el català.

E1_2:

Sí, jo de positiu també posaria les exposicions orals perquè si parles en català, doncs, a la classe veient els teus companys també surts més fluït i no tan forçat. I jo de negatiu posaria l'accentuació del català. A mi no m'agrada molt l'accentuació del català, els accents, les comes...

INVESTIGADORA:

No t'agrada perquè no t'agrada el contingut o no t'agrada perquè no t'agrada com s'ensenya?

E1_2:

Perquè no m'agrada com és. És a dir, normal, és que els accents, per exemple, no em surten molt bé. Alguns sí que me'n sé de memòria, però altres com que no.

E1_3:

Jo el negatiu que posaria és l'accentuació, però és molt difícil. Quan ja li pries ja vas més fluït. I el positiu serien les presentacions. I quan escrius, les adaptacions i tot això, perquè les presentacions t'ajuden a parlar més fluït i quan escrius t'ajuda a posar més accents, gomes, punts, etc.

INVESTIGADORA:

I quines, que ja ho hem parlat una miqueta, però quines activitats us avorreixen més del català i quines us diverteixen més?

E1_1:

Doncs a mi quan treballem la lectura. A mi m'agrada molt perquè també t'ajuda a millorar el català. I veus també paraules amb accents, paraules que mai havies vist en català. I quan no m'agrada és quan fem això de l'accentuació i totes aquestes coses.

E1_2:

També el que a mi m'agrada és treballar en grup, fer treballs en grup. I el que menys m'agrada són les compressions lectores perquè, no sé, és que llegeixes un text i algunes preguntes com que són. Per exemple, una pregunta que... Una paraula subratllada al text què significa? I és una paraula que mai l'havia escoltat. I jo com... Què?

E1_3:

A mi, que m'agrada molt, és fer treballs en grup i presentacions. I el que m'avorreix i no m'agrada és... Fer com... Que ens donen exercicis i diuen, va, feu. I no ens expliquen de vegades què hem de fer i l'accentuació tampoc m'agrada molt.

INVESTIGADORA:

I en quin moment dins de l'escola, dins de l'escola és al pati, és amb els amics, és a l'entrada, és a la sortida, és a classe, us sentiu més còmodes parlant en català? I en quin moment més incòmodes?

E1_1:

Jo incomoda em sento, doncs, amb els amics perquè, bé, cap amic que tinc parla català. Tots parlen castellà, doncs seria com incòmode que jo parlés català en un entorn que es parla castellà. Però si jo parlés català, el parlaria. I, doncs, on em sent més còmode és a classe, amb els professors, perquè, no sé, com ells parlen català, també és un entorn on s'ha de parlar català i no sé...

E1_2:

Sí, jo també, quan estic amb els meus amics, que ells saben castellà, perdó, i jo si parlaria català seria com? Que es confondrien una mica. I on em sento més segur és també en les classes perquè estic parlant tots català i, doncs, també es parla català.

E1_3:

Jo on em sento més còmode és parlant amb els professors i amb algun amic que tinc que també parla el català molt amb mi. I on em sentiria més incòmode és amb els meus companys que no parlen castellà. Però sí que alguns dies he intentat parlar català amb uns dels meus amics o amigues, que parléssim castellà, i de vegades sí que vaig estar tot el dia parlant castellà.

INVESTIGADORA:

I et vas sentir bé?

E1_3:

Sí. Molt bé.

INVESTIGADORA:

Què més? Si poguéssiu decidir com aprendre o com s'ensenya el català a l'escola, canviariéu alguna cosa?

E1_1:

Eh... Ho canviaria això que ha dit ella, allò dels exercicis, que et posen aquí uns exercicis, doncs, fes. Fes. Jo no t'explico res, però buscaràs la vida quan no és així. Tu, sent la professora, el professor, m'hauries de dir, doncs, tant. Aquí es fa això, això, això. Del que hem fet, doncs, bueno, tant. A veure,

no dir-me el que s'ha de fer, doncs, com... Però sí, doncs, durant una guia. A mi aquest any no m'ha passat. Doncs, tinc a la Blanca, i la Blanca m'explica molt bé, m'agrada molt. Però, però allà, uns anys, sí que és veritat que m'ha passat, i alguns exercicis, doncs, què faig? Això.

E1_2:

Sí, jo també, jo també, això dels exercicis. Perquè, a vegades et posen exercicis, i, i com que no t'expliquen què, què són els exercicis, i els busques, sí. Com que, no, no saps què has de fer, ni res, i et tires com tota la classe fent, pensant només... Pensant només el primer exercici, i no has fet res. I que no te'n expliquin a mi, com que no m'agrada.

E1_3:

Jo també, canviaria també una mica això dels exercicis. I també, explicaria una mica més jo de l'accentuació, perquè tot se'm quedés millor. Fent Kahoots, jocs, i tot això, i així. A mi, si faig una cosa que m'agrada, divertida, jo m'ho aprimo jo, i se'm queda més.

INVESTIGADORA:

I, bueno, això és una pregunta que no estava aquí, però... Però us la, us la pregunto també. Sabeu la història del català? Us han explicat mai la història del català? Que va ser una llengua que va estar reprimida, que aquí no la deixaven parlar...

E1_3:

Jo, sí del diccionari de català, de Punta Fabra, que jo anava a una escola que es deia Punta Fabra, i llavors vam treballar molt això del diccionari.

INVESTIGADORA:

I creieu que és important saber la història d'una llengua quan, quan l'aprenem?

E1_1:

No, no, no sé. Sí que és veritat que, sí que, doncs, és important saber d'on ve aquesta llengua. Com és que d'aquesta llengua ens l'han portat a nosaltres i ara la parlem. Sí que és interessant, és una cosa que, doncs, si a ti t'agrada aquestes coses, doncs és interessant. Però no ho veig molt, molt important, però sí que és veritat que això de que, doncs, ens aparegui una llengua, doncs, sí que és, doncs, interessant saber com ho ve i com és que es parla.

E1_2:

Jo crec que també és important saber la història d'una llengua perquè saps d'on han vingut, perquè l'estàs parlant tu i, doncs, saber la història també seria una mica interessant. Jo només sabia de la història catalana, que abans aquí a Espanya no es parlava català, estava prohibit i només sabia això.

E1_3:

Jo crec que saber la història és important però no és negatori, perquè l'important seria, com ha dit ella, saber d'on ha vingut, per què ha vingut, no la història de com es va crear, a veure si és important, però no és obligatori saber-ho.

INVESTIGADORA

Perfecte. I què creieu que es podria fer per parlar més català a l'escola, fora de l'escola?

E1_1:

Jo el que veig és una manera més dinàmica i més que els nens, doncs, diguessin, doncs, és interessant, perquè hi ha molts llibres de lectura juvenils, doncs, dels que nosaltres solem llegir, que només estan en castellà. Clar, si a mi em posen aquest llibre en català, jo me'l llegiria igual, perquè, doncs, m'agrada, l'entenc i és això, que jo el llegiria igual. Així que jo crec que, doncs, més llibres juvenils en català.

E1_2:

Sí, jo crec que també estaria millor més llibres juvenils en castellà, més edicions en castellà i no la tradueixen en català. Sí, sí que hi ha llibres, com el diari de Greg, que sí que l'han traduït en català i jo abans me'n llegia i estaven molt divertides. I jo crec que és l'únic llibre que, bé, que jo conec, que està en català i en castellà. Segur que hi ha molt més bloc.

E1_3:

Jo crec que això dels llibres també és important, però el que jo afegiria perquè es parli més en català són que a TikTok, a YouTube, a tot, sortissin vídeos en català, molt més que en castellà, perquè així la llengua catalana s'introdueix més a la vida diària.

INVESTIGADORA:

I ara la penúltima pregunta. Com veieu el futur del català? Creieu que es parlarà més, que es parlarà menys d'aquí uns anys? I per què ho penseu?

E1_1:

Si això m'ho haguessis preguntat fa, no sé, tres o quatre anys, t'hauria de dir que no, que no li veuria futur perquè, no sé, és una llengua que es parla molt poc. Conec molt poca gent que parla el català. Jo només parlo el català amb les meves amigues quan vaig de vacances. I esclar, no conec molta gent que parli el català. I això que, que no sé, que... Com és la pregunta?

INVESTIGADORA:

Si li veus futur.

E1_1:

Que actualment no sabia què dir. Per una part sí, perquè doncs hi ha gent que encara manté l'assistència al català, però hi ha molt poca gent que en parla.

E1_2:

I jo tampoc, jo no sé si veig futur el català. Per una part sí, perquè s'està esplendint a vegades en parts com d'Espanya, València, una mica de França per, bueno, a la frontera de França i Catalunya També es parla català. I jo és que, no ho sé, perquè és que jo no veig el futur, però és que, no sé, crec que, crec que per, no sé, una banda sí i una banda no.

E1_3:

Jo crec que sí que hi ha futur, però serà complicat, perquè cada vegada es parlarà més en castellà. I hi haurà alguna gent que animarà a altres, a parlar català. Jo crec que sí que tindrà futur, però costarà.

INVESTIGADORA:

I hi ha l'última pregunta, i aquí expliqueu el que voleu, i si no, doncs no. Creieu que el català és útil?

E1_1:

Sí, perquè és una llengua més, una llengua que tu aprens, i és tant com el castellà, com l'anglès, com una altra llengua. És una llengua que sí que és útil perquè, doncs, per això, per l'escola és una normativa de parlar català, que s'ha de parlar català. Així que sí, jo el veig útil, també.

E1_2:

Sí, jo també el veig útil perquè... Com era la pregunta?

INVESTIGADORA:

Si el veus útil, sí, i per què?

E1_2:

Que jo sí el veig útil perquè també és una llengua més, i doncs, és útil parlar-la i tenir una llengua més, com que ja l'has après, i també, doncs, si et trobes una persona parlant català, doncs també li parles català i et comuniquis millor amb ella.

E1_3:

Jo crec que sí que és important parlar el català, perquè és una llengua més, com les altres, i que et pot servir per viatjar, perquè no només l'anglès serveix per viatjar, perquè sempre diuen aprenc anglès per viatjar, doncs el català també serveix, igual que el castellà. I el català et pot servir, doncs, per... El català et pot servir, doncs, pel dia a dia.

ENTREVISTA 2:

INVESTIGADORA:

La primera pregunta és si parleu català habitualment, en quines situacions i per què.

E2_1:

Jo la veritat és que no. Que a casa, amb els meus pares i la meva germana, no ho parlo, però amb la meva tieta i la meva cosina i aquí a l'institut sí que ho parlo.

E2_2:

El mateix... Clar, sí que ho parlo, però...

E2_3:

Jo parlo el català amb la meva mare a casa i amb la meva mare materna, també. I en algunes escoles, quan tinc algun amic que parla català, també, doncs, ens comuniquem en castellà. I a l'escola.

INVESTIGADORA:

I us sembla important saber parlar català pels estudis, pel vostre futur?

E2_1:

A mi em sembla que la veritat no és molt important, ja que el català només es parla aquí a Catalunya. Llavors, a la resta d'Espanya i a la resta del món no es parla molt. Llavors, em sembla que només és útil aquí. Llavors, jo crec que...

E2_2:

Jo opino que sí, perquè al final és una llengua més i sempre és millor saber més de la història, la llengua i el que s'ha de fer.

E2_3:

Jo crec que sí, ja que a l'hora de buscar treball pots comunicar amb els clients en català i en castellà. I... això ja ho hem dit.

INVESTIGADORA:

Us és difícil parlar el català fora de l'escola?

E2_1:

Per mi, no. O sigui, si per exemple vaig a una botiga i em parlen català sí que em dona una mica de vergonya, però així parlar amb una altra persona que sí que parla català no em costa. Em dona una mica de vergonya, però no em costa res.

E2_2:

Jo sincerament sí, més un poc, però al final molt entrellaçada amb el castellà o amb el castellà.

E2_3:

A mi sí, a l'hora del pati amb els companys de classe, ja que no parlen castellà, ja no parlen català. I a diferents motius, si em parlen català, doncs...

INVESTIGADORA:

I en el teu cas, tu véns de fora, has vingut aquí, i que sàpigues que jo, que taquest treball el faig per una conversa que vam tenir a l'aula d'acollida, que dèieu que era molt difícil aprendre català. I ara, això és una pregunta per a tots, també, d'una persona que ve de fora i ha d'aprendre català perquè al col·le es parla en català, però li costa parlar català o li costa aprendre català perquè ni el pati el pot parlar, ni... ni fora de l'escola, si va a una botiga de per aquí, per exemple, aquí a Vilanova, li parlaré en català, sinó que tothom parla en castellà, o si fas algun extraescolar també et parla en... o sigui, et parlen en castellà, no? Que és el que un dia es parlava a l'aula d'acollida. No sé tu com et sents de... Jo vinc de fora i... et fan parlar en català, però com et trobes? Que el pots practicar, no el pots practicar?

E2_2:

La veritat és que sí És que sí. I tot és la dedicació, pos un punt, de mestres. Eh... per a mi, no és que sigui molt difícil però a l'hora de parlar em costa.

E2_1:

A mi em sembla que és un idioma bastant difícil. O sigui, si jo des de petita no hagués estat al cole que en parlava en català tot el dia, tota l'estona, eh... jo mai ho hagués après. Perquè, per exemple, l'anglès ho portem a aprendre pràcticament igual que el català, però... mai parlar a la gent en anglès. I com que el català sí, llavors és més fàcil aprendre.

INVESTIGADORA:

I quan els professors us parlen en català, com us sentiu? Si us sentiu còmodes, incòmodes, si a vegades us responen en català, en castellà... Quin és l'ús que em fan els professors a l'aula?

E2_1:

A mi em sembla que és una mica depèn del professor, perquè jo tinc i he tingut professors que no parlen gaire mai en català i això està bé perquè, o sigui, no de castellà, d'una altra assignatura, i a mi això m'agrada perquè a mi m'agrada més el castellà, però a vegades si un professor és com molt, molt català llavors té un accent que es nota molt el català i llavors no s'entén. O sigui, com que no vocalitza o no s'entén molt el que diu.

E2_2:

Jo penso el mateix, que hi ha professors que s'expliquen bé, però hi ha professors que no entenen el que diuen.

E2_3:

Jo quan li faig una pregunta en català a algun professor i em contesta en castellà sí que em sento una mica incòmode, però si em parlen en castellà, li parlo en castellà i si no...

INVESTIGADORA:

I vosaltres us dirigeu als professors en català o en castellà?

E2_1:

Jo depèn del professor, o sigui, si és un professor que sé que hem d'estar en català o obligatoriament a ell li tinc que parlar català, llavors sí que ho faig. Però si no, intento parlar sempre en castellà perquè em sento més còmode.

E2_2:

Jo sempre parlo en castellà. perquè em sento més fàcil. Jo sempre parlo en castellà.

E2_3:

Quan em parlen en castellà, li parlo en castellà, si em parlen en català, tot.

INVESTIGADORA:

I tu et dirigeixes en català o en castellà?

E2_3:

Depèn de la prova.

INVESTIGADORA:

Vale. I... i ara també com us influencia l'entorn? Consumiu xarxes socials, televisió o música en català?

E2_1:

Jo si a una televisió i hi ha un programa o una sèrie o el que sigui en català, prefereixo no veure-la i estar sense fer res que veure-la, perquè no m'agrada gens..

E2_3:

No, ja que les xarxes socials normalment estan en castellà i no en català.

INVESTIGADORA:

I si... Tu ja m'has dit que no, que no consumiries, però si hi hagués més contingut en català, xarxes socials, videojocs, ho consumiríeu?

E2_2:

Si ho veig, menys. Ho entens més i ho pots fer més i s'adapta més.

E2_3:

Ho consumiria igual que en castellà, ja que entenc bé les dues llengües.

INVESTIGADORA:

I seria una opció vostra, per exemple, eh? Jo tinc una pel·lícula que està amb totes les llengües i vosaltres escolliríeu veure-la en català?

E2_1,2,3:

No.

INVESTIGADORA:

Bueno, i per què? Per què creieu que no ho deteniríeu?

E2_1:

A mi perquè em costa més entendre el poble o la sèrie o el que sigui perquè moltes vegades, o sigui, si per exemple t'escoltes a una persona que no parla català normalment s'entén millor. Llavors, una persona té un accent com havia dit abans, que potser no s'entén i en la majoria de sèries o a la televisió és així, que no vocalitza.

INVESTIGADORA:

Vale. I... Llavors, quina llengua feu servir més per mirar sèries, videojocs o jugar o escoltar música?

E2_3:

Castellà o anglès.

INVESTIGADORA:

I... Us agrada com s'ensenya el català a l'escola? Quines coses destacaríeu en positiu o quines en negatiu?

E2_1:

A mi sí. A mi sí que m'agrada que s'ensenyi perquè tot i que no em sembli tampoc molt important si no ho aprens llavors, o sigui, si no ho escoltes llavors no ho aprens. Si, per exemple, només ho practiquéssim però ens parléssim català i castellà, llavors no ho aprendria. Per això em sembla una cosa positiva que ho parli.

E2_2:

Sí, perquè al final et servirà i com vulguis i com vulguis que sigui, estàs en un lloc on es parla aquest idioma i has de parlar aquest idioma per respecte, per simplement socialitzar i més que això, que m'agrada com ho ensenyen, que ho ensenyen naturalment, i no forçat. I tu vas al teu ritme.

E2_3:

La positiva seria que la majoria del professor parla i pot ser durant el teu accent i la negativa que li donen molta importància els accents i no ho ensenyen tant com altres coses.

E2_1:

Sí, això és veritat. Jo ho penso, també.

INVESTIGADORA:

Sí, que dediquen molt temps, diguéssim, a ensenyar l'accentuació i hi ha altres aspectes que no es practiquen tant, voleu dir això?

E2_1:

SI

INVESTIGADORA:

I quines seguint això, quines activitats us agraden més i quines menys?

E2_1:

A mi, personalment, que no m'agradaria ser una mica que no fan falta és, per exemple, la sintaxis o el tema de l'accentuació. És important, però no tant com per qui li donin tanta importància. O sigui, jo faria més com, per exemple, no tants exàmens i fer més coses més pràctiques, o sigui, més presentacions, projectes, coses així.

E2_2:

Jo opino en el mateix, perquè sincerament, en la vida real, o sigui, en la vida vas a parlar o vas a escriure, però no vas a fer exàmens i com quiera que sigui, l'important és parlar-lo, entendre'l, i si ho féssim més dinàmic, seria millor, s'aprendria més.

E2_3:

El que més m'agrada són les activitats orals i les que menys les compresions lectores.

INVESTIGADORA:

I per què creus que t'agrada una més que l'altra?

E2_3:

Les orals són les que crec que més serveixen a l'hora dels estudis i en el futur, i les compresions lectores a vegades fiquen coses que no tenen res a veure amb el text i són una mica difícils.

INVESTIGADORA:

I ara que m'ha vingut aquí aquesta pregunta, creieu que el que us estan ensenyant de la llengua del català és útil? Us serveix? No us servirà? Us servirà en un futur? No us servirà? Doncs mira, jo només és per aprovar l'ESO i ja està. O no, doncs crec que sí que serveix perquè obrirà les portes si em vull graduar a una universitat o si vull ser doctora i tinc pacients que parlin en català.

E2_1:

A veure, jo crec que és una mica el que havia dit abans el E2_3, que pel tema de buscar treball i coses així sí que és millor que tinguis més llengües, o sigui, quantes més coses sàpigues doncs millor. Llavors, em sembla per això important, però per la resta la veritat és que no. O sigui, el tema de comunicar-te amb la gent, llavors per això sí que et serveix, però si no la veritat no em sembla tampoc tan important.

E2_2:

Jo opino parecido, però normalment es parla en castellà. O sigui, a tot Espanya es parla en castellà, només és a Catalunya. I, per exemple, si treballes aquí esta bien, però si vas fuera ya no te va a servir.

E2_3:

Jo crec que sí que és útil, com ja he dit abans, per buscar diferents feines i tot això i per comunicar-te amb gent que parla en català.

INVESTIGADORA:

I hi ha algun moment a l'escola que us sentiu més còmodes parlant català? I al contrari, hi ha algun moment que us sentiu més incòmodes parlant...?

E2_1:

Jo, bé, com havíem dit abans moltes vegades, pel tema d'amics i això, llavors sí que em sento una mica incòmoda perquè no tinc amics i amigues que parlin català, llavors em parlo el castellà amb ells, però si, per exemple, a classe tinc algun dubte o alguna cosa, llavors sí que parlo català, llavors sí que se'm fa més còmoda.

E2_2:

Jo, al contrari. Amb els meus amics la majoria parla català, llavors em comunico millor en català o en castellà, da igual. Si parlo en castellà m'entens i si parlo en català per entendre, per mejorar el idioma m'entens igual. I en clase me costa més parlar.

E2_3:

Jo em sento còmode parlant amb els profes, ja que parlen ells català, també, i amb els meus amics em sento incòmode perquè ells no parlen català i tots, o la majoria, parlen castellà a casa seva.

INVESTIGADORA:

I... canviaríeu, si poguéssiu canviar com s'ensenya, com s'aprèn el català, canviaríeu alguna cosa?

E2_1:

Bueno, jo el que havia dit abans de no fer tantes coses de teoria com les sintaxis o exàmens, o sigui, no dic de no fer exàmens, però faria més coses com presentacions orals o fer projectes amb cartolines i coses així perquè em sembla que així es pot aprendre molt més que no per exemple fent deu exercicis que em sembla que no serveixen.

E2_2:

Per respecte al que has dit, sí. Els exercicis els fas, però en realitat no aprens. El que fas és com un deure. Tens que fer-ho, però en tres o quatre dies no t'acords del que has fet.

E2_3:

Jo faria que les activitats orals comptin més, ja que és una de les coses més importants de l'assignatura i actualment compten molt poc a la nota final.

INVESTIGADORA:

I per què creus que és més important l'oral?

E2_3:

Perquè és el que farà servir quan parli amb gent o pel carrer, no els accents i tot això.

INVESTIGADORA:

I ja per últim, que anem una mica justos. Com veieu el futur del català? Creieu que té futur, no té futur i per què?

E2_1:

Jo crec que no tindrà molt futur perquè la majoria de gent que jo conec, el català només ho parlen a l'escola o potser a alguna altra escola. Llavors em sembla que dintre amb anys no serà molt important. O sigui, no es parlarà gaire.

E2_2:

Jo crec que depèn de lo que ocorra en 5 o 4 anys perquè si se parla amb el castellà, òbviament no va a tener futur el català o l'inglés. Però si se centra en el català,

E2_3:

Jo crec que no té molt futur, ja que molta gent cada vegada parla menys català i només la parlen a l'escola.

ENTREVISTA 3

INVESTIGADORA:

Parleu català habitualment? On el parleu, si el parleu o no el parleu i per què?

E3_1:

Jo no parlo quasi mai català ni castellà i aquí a l'insti amb els profes i tal sí que parlo català, totes que som els amics. Tot el meu ciutat de mi parla en castellà i jo més parlo català per educació que quan parlo català.

E3_2:

Jo parlo català doncs a les escoles i a l'institut, però a casa no parlo castellà.

INVESTIGADORA:

I per què creus que parles a casa castellà o a les extraescolars parles català?

E3_2:

Doncs a les extraescolars no ho sé, és un problema perquè tothom parla, doncs jo també ho parlo, però a casa doncs la meva família és tota des de fora, jo sóc d'Espanya i no parlo a casa.

INVESTIGADORA:

I creieu que és important per al vostre futur, fora dels estudis, parlar català?

E3_1:

Bueno, sincerament no, és una llengua que a mi m'encanta, que m'agrada molt parlar-hi català, però no li veig una utilitat molt gran. O sigui, està bé per salvar-la i és el que s'ha de fer perquè més llengua saps, més culta ets i millor per a ti. Però, qualsevol persona que parli català et vol parlar en castellà. O sigui, és com un adicional, que també va bé per exemple perquè quan parles amb gent d'un altre idioma, que algú parla en italià per exemple, si saps català ho entens millor que ell si no ho saps. Però fora d'això no li veig gaire útil.

E3_2:

Jo crec, com una mica de semblant, que a mi també m'ha agradat molt i crec que, doncs, o sigui, no és res dolent que quan més saps, doncs, millor encara.

INVESTIGADORA:

I ara has dit una cosa com que s'ha de salvar. Creus que s'ha de salvar el català?

E3_1:

No, salvar no. Està perdut. Però per salvar sí. Jo la situació del català no la veig... No és l'idioma més parlat del món, almenys. Però que s'ha de salvar, almenys per salvar. Millorar seria genial, però bueno, per salvar almenys el català.

INVESTIGADORA:

I quan els professors es dirigeixen a vosaltres en català us sentiu bé? No us sentiu bé? Si després aneu al pati, parleu català? No parleu català? Com us sentiu en aquests ambients?

E3_1:

Bueno, jo en àmbits així més formals, hem d'utilitzar un català més formal, no tinc cap problema. Sempre que el professor parla català, que normalment és l'únic català que utilitzo, no tinc problema. Però després quan he de parlar més amb amics, he de ser jo mateix més, el català no sé, és com que em lliga una mica més a ser jo mateix, em veig amb menys personalitat quan parlo català i sempre que estic amb amics bueno, sempre pregunto si tinc amics que parlen en català i sempre pregunto, us fa algo si parlo en castellà com que sabe català? Tu parles en català jo t'entenc perfectament, jo parlo en castellà tu t'entens perfectament, perquè així em sento més còmode i sento que sóc jo, més jo que parlant en català.

E3_2:

Jo també em sento millor i més còmode parlant en castellà, però doncs a l'institut ho parlo perfectament i també digueu més que parlo en català.

INVESTIGADORA:

Ara pujarem una mica el volum, perquè si no, no se'ns escoltarà. Ara dèieu alguna cosa molt interessant de fer el canvi, el que es diu que si algú parla en català fa el canvi al català, o si algú parla en castellà jo parlo en català. Si creieu que és bo fer aquests canvis o per exemple si jo parlo en català i jo he de canviar perquè tu parles en castellà, o al contrari si tu parles en castellà he de canviar jo perquè hem de parlar la mateixa llengua, o creieu que ens podem mantenir sense fer aquests canvis?

E3_1:

Bueno, a veure, aquests canvis jo els faig i els veig una mica per ocupació. Si algú parla en català, almenys jo no tinc cap problema. Sí que és veritat que costa més i em sento còmode, però no tinc cap problema. Si jo canvio l'idioma, igual que si algú em ve i em parla en anglès, és igual, però si és en una persona que ja tens més confiança i tal i ella se sent més còmoda parlant en català i jo en castellà, jo no hi veig problema en parlar en castellà. Igual que si sigués en anglès o en l'idioma que han tingut les dues persones, no hi veig problema en què parlin. Només és per una mica, això, l'educació.

E3_2:

Doncs, jo sempre penso que estigui més còmoda l'altra persona. O sigui, sempre pregunto. O sigui, dic en quin idioma estàs més còmoda per canviar-ho. Jo ho canvi sempre. Mai pas que l'altra persona canviï per mi. Jo canvio per tu.

INVESTIGADORA:

Si consumiu xarxes socials en català, vídeos joves en català, pel·lícules, música...

E3_1:

No molt, però no perquè no vulgui, sinó perquè trobo que no hi ha. Sobretot en xarxes socials el que em surt en català, ho veig, perquè jo valoro el contingut dels vídeos que veig, no l'idioma. Si és castellà, català, anglès... Després, pel·lícules sí que de vegades veig algun en català. Sobretot les que són catalanes, les... veure en català, perquè no sé, de vegades tenen més gràcia en català i en castellà. I videojocs, bueno, música sí que escolto algunes cançons que m'agraden en català. És tan bé com les pel·lícules. A mi és si m'agrada la cançó, no si és en català. I després videojocs sí que algun que puc ho poso en català, però més perquè em fa gràcia que...

E3_2:

Jo sí. O sigui, m'agraden molt les coses en català. Hi ha moltes sèries, hi ha moltes pel·lis que les veig en català. I també, bueno, en videojocs no en jugo molts, ni tampoc veig moltes sèries socials, però les pel·lis, les cançons, les sèries, tot, gairebé, la majoria és en català.

INVESTIGADORA:

I us agradaria que hi hagués més contingut en català?

E3_1:

Sí.

INVESTIGADORA:

I el consumiríeu? Vull dir, potser hi ha més contingut i no el consumiríeu igualment, eh?

E3_1:

Bueno, si hagués dit l'opció de veure el castellà en català, bueno, és que és de pena que ho tingui. No li faria res.

E3_2:

A mi m'agradaria que les plataformes com el Netflix o això, no, o sigui, hi ha pel·lis que sí que ho pots posar en català, però no hi ha com... o sigui, no pots posar l'opció de posar la pel·li amb el doblatge en català, per exemple. I m'agradaria algunes pel·lis doblades així.

INVESTIGADORA:

I... anem ara a com s'ensenyava aquí el català. Us agrada com s'ensenyava el català a l'escola, com esteu aprenent, o... o no, i per què?

E3_1:

Bueno, jo ara porto dos ensenyaments de professora, i la veritat és que sempre us ho he dit, que estic molt content de com ensenya, perquè m'ho passo bé a les classes de català, que mira que costa passar-ho bé a una classe. Sí que sempre hi ha classes de teoria que són dos tons, però les classes pràctiques porta sempre activitats que són guais i tal, i jo m'ho passo bé, i estic... i m'agrada com... sí que hi ha... hi ha algunes coses que m'agradaria que fossin que funcionin d'una altra manera, sí, però... però estic molt content.

E3_2:

Jo també. O sigui, m'agrada. Estic bé a la classe i tot.

INVESTIGADORA:

I què destacaríeu? Què us agrada més i què us agrada menys? O què destacaríeu com a algo positiu, que s'ensenya molt bé i altres que diguis, doncs això jo ho faria diferent.

E3_1:

Bueno, començar pel negatiu, sempre... Bueno, és que és negatiu, entre cometes, perquè sí que es podria provar de fer d'una altra manera, però l'excel·lència de teoria que sempre és una hora que s'ha d'estar atent, que no t'has perdut enteres, però que no és la cosa més divertida del món. Sí que es podria provar a fer d'alguna altra manera, però ja no sé dir de quina manera, saps? Hauria d'investigar una mica. I com a positiu és que, almenys ara, el meu profe sempre porta, de vegades, dossiers d'activitats, que són d'omplir, o algunes que són del paraulògic, que són de trobar paraules, que al final estàs treballant lèxic, i que són divertides. O també fer molts treballs en grup, que són d'investigar... L'any passat vam fer un treball sobre eh... les llengües romàniques, també del català, i era divertit, i no sé, són punts que jo trobo molt bons de l'espresquet.

E3_2:

A mi el que no m'agrada és com... el que han dit els altres, o sigui, com la gramàtica, tot això, o sigui, se'm dona bé, però igualment trobo com que és una classe que se'm fa com molt pesada, o sigui, ho canviaria per... per fer treballs en grup, o coses així. A mi m'agrada bastant.

E3_1:

Com a cosa negativa, i que no sé, que hauria de millorar, és que veig que a molta gent a la classe li falta molt el parlar en català. Llavors, no sé, practicar una mica més, és que la gent, inclús en la classe de català, no parla català. S'hauria d'obligar a la gent que parli català, perquè si no es perd això. Si no parles, ja veus que no sap parlar català. I... no sé, més exposicions orals, a lo millor, per practicar més el català, això ho trobaria bé que ho hagués.

INVESTIGADORA:

Que creus que si es fes més oralitat, la manera com s'ensenya, com s'aprèn el català, aniria millor?

E3_1:

Sí. Bueno, jo opino que sempre una llengua s'ha d'ensenyar i d'aprendre com s'aprenen les llengües. Aprendre les llengües escoltant, parlant...

INVESTIGADORA:

I ara que ho deies, creieu que els vostres companys i companyes, o vosaltres, mateixos, parleu català com s'ha de parlar a l'aula? O que us columpieu i parleu castellà, i encara que sigui classe de català, jo parlo en castellà, que em sento més còmode i no passa res.

E3_1:

Bueno, no està bé, però tothom parla castellà. Amb la profe, hi ha alguns que parlem en català. Però després entre nosaltres, no sé, és que hi ha un ambient que, com que ets català, no sé, et sents rar. I

entre nosaltres sempre parlem castellà, sigui la castellà que sigui, i després amb els profes sí que hi ha gent que digui que no és igual i parla castellà igualment, però hi ha gent.

INVESTIGADORA:

I per què creus que us sentiu estranys?

E3_1:

No sé, és una molt bona pregunta, però no se respondre-la.

E3_2:

Doncs, jo crec que és que no estem tan acostumats. O sigui, hi ha gent que sí que ha crescut parlant el català, però hi ha persones que no. I a mi no em fa res, però hi ha gent de la classe que no se sent tan còmode, llavors jo això que he dit abans sí que ho canvio, no? Però amb els profes, òbviament, sí que parlo català. Perquè si he d'anar a classe de català, doncs, més faltaria que no el parlés, no?

E3_1:

Crec que ara sí puc respondre la teva pregunta.

INVESTIGADORA:

Vinga, va.

E3_1:

Penso que és una mica com la cultura, entre cometes, que tenim aquí dins del insti, aquest poble. Perquè després et mous a instituts d'igualada, són segles de mig, vas amb aquest segle de mig i tothom parla català. I ningú ha sent malament parlat català, ni ningú ha sent un pringat poc parlat català. Però aquí, tothom parla castellà. La veritat és que crec que amb un noi o noia no hem parlat en català a tot l'institut i crec que és una mica com la cultura, no? Podríem dir-ho. L'ambient que hi ha a l'institut i el poble, perquè després passen els altres llocs, i potser el rarito, el pringat, és el que parla castellà. No sé per què passa, però sí que és com aquí.

INVESTIGADORA:

Llavors creus que el context social que hi ha en aquest centre o en aquest poble, influeix molt a com us dirigiu o com interactueu entre vosaltres?

E3_1:

Sí, sí. Perquè pots veure que és inevitable que aquí hi ha molta immigració, tant a Panya com a altres països, i sí que és veritat que els immigrants són els que menys parlen català. Però és com que veig que aquest poble la gent no s'adapta molt al català, perquè a Igualada també hi ha un munt d'invigrants d'andalusia, d'altres parts d'Espanya, de Sud-amèrica, i parlen català igualment. I aquí, no sé, com que la gent es nega una mica a parlar català.

E3_2:

És veritat. O sigui, penso que també és igual. Sí, sí.

INVESTIGADORA:

Què canviaríeu si poguéssiu canviar com s'ensenyava el català aquí a l'escola? I, o també, com ara estàvem parlant de del context exterior que tenim aquí, què canviaríeu perquè el català diguéssim que funcionés millor?

E3_1:

Bueno, és el que he dit abans, que una mica més oralitat i de... No sé, les coses bàsiques que de vegades s'han d'aprendre més a escriure. Bueno, a escoltar no, perquè practiqué molt d'escoltar català, però de parlar... Suposo que a veure, no és la millor forma d'ensenyar, perquè a mi no em sembla bé la madura de... Si no parles català, t'emportes una incidència. Però, a lo millor, si veus que fer-ho a bones no funciona, llavors... Si... Jo estic segur que si cada cop que s'escoltés el castellà, no sense voler, o sigui, algú liixura el castellà sense voler, no és per incidència, però si quan... Algú parla el castellà, a propòs, i si se li diu, se li diu, i segueix parlant català, i si li posa una incidència, jo estic segur que la gent parlaria entre ells, almenys a la classe de català.

INVESTIGADORA:

Creus que això canviaria, no?

E3_1:

Bueno, no sé si canviaria o no, però provar-ho tampoc... I...

INVESTIGADORA:

I de cara a fora, què podríem fer? És pregunta complexa, eh?, però...

E3_1:

Eh... A veure, això és educació. Al final és educació. Que no crec que hi hagi un problema molt greu, si la gent parla o no parla català. Perquè després hi veu gent que passa al revés, eh?, que no parla castellà per... Inclús odia el castellà. Hi ha gent que té odia el català i odia el castellà. De dues maneres. I... No sé, és una mica l'educació. I si no funciona l'educació, i si no s'imparteix que s'ha de parlar en català, pues bueno, també ve una mica de com ho parles, d'on t'ho ve de casa. Si a la teva casa parles català, al final amb els teus amics acabes parlant català.

INVESTIGADORA:

Com veieu el futur del català?

E3_1:

Bueno, suposo que... Bueno, hi ha gent que ho pinta molt bé, però no sé, no ho veig tan malament. També tinc 16 anys, no he vist el passat, i no sé com ha evolucionat el català. Llavors, no puc dir tan malament el futur. I la meua consciència tampoc. No ho veig malament. No veig que... Bueno, a les escoles de Catalunya es segueix parlant català. Entre cometes. I... Bueno, suposo que seguirà prosperant. Mentre hi hagi literatura en català, vídeos en català, això sí que hauria d'augmentar una mica. Més comunitat catalana. Tinc xarxes socials i pel·lícules, això. Però bueno, és un idioma minoritari que suposo que seguirà sent minoritari.

E3_2:

Doncs, jo crec que si ho anem com cuidant, parlant-ho, llegint-ho, escrivint-ho, doncs sempre hi ha, sempre quedarà alguna cosa del català. I sempre jo crec que hi haurà algú que el parli i que... O sigui,

no ho sé, això. I també crec que ara hi ha bastant música, bastantes coses en català que també agrada la gent. Que fins i tot no és d'aquí. Perquè jo tinc amigues a fora de Catalunya que quan vaig anar aquest estiu doncs em van començar a cantar cançons catalanes i em va quedar com flipant una mica, però jo crec que si ho anem cuidant i ho anem parlant i tot això, podrà estar en el futur.

INVESTIGADORA:

I m'he deixat una pregunta i és que si creieu que és útil. O sigui, el català és útil?

E3_1:

Bueno, és a dir, no és l'idioma més útil del món, però tampoc és útil. Tot idioma serveix per a algú, almenys t'enriqueix com a persona. Bueno, sí, t'enriqueix com a persona, però és això que deia abans. No és un idioma molt útil perquè tothom que parla català parla castellà i si jo no sapigués castellà, ai, català perdona, podria parlar amb tothom que si algú no sap parlar català ha de ser molt, bueno, inútil per parlar-li català. Però sí que està bé com a persona saber quants idiomes millors.

E3_2:

Jo penso igual que tenim molta sort de saber-lo parlar i d'haver com crescut en un entorn que és una cosa molt natural i que jo crec que això, que sí que és una eina útil per també tenir més coneixements i tot això, però que també si surts de Catalunya no sabrà molta gent parlar-lo, però almenys tu sí, i això que t'importa.